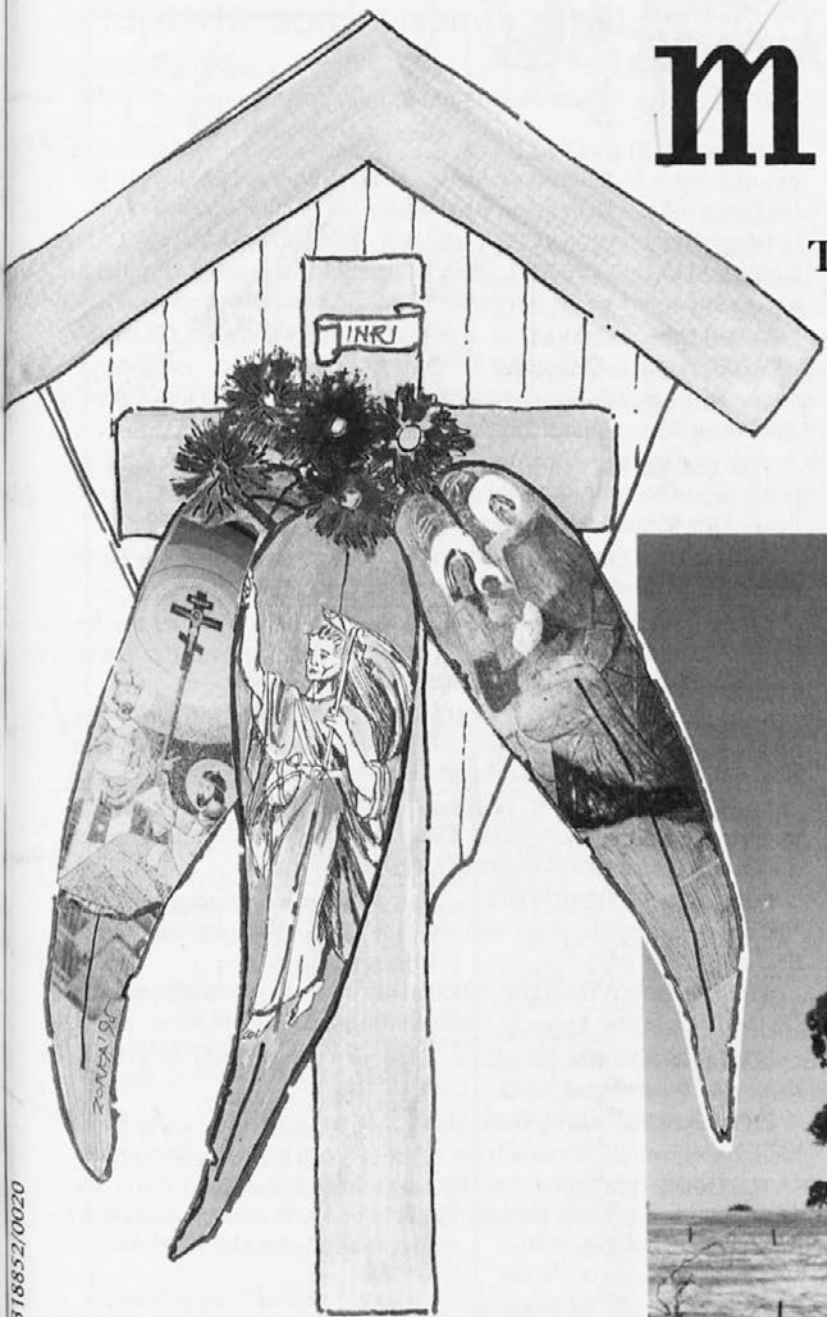

misli

THOUGHTS

LETO -
YEAR 45
JULIJ
AVGUST 1996

Stalna naslovna slika tega letnika predstavlja tri slovenska verska središča v Avstraliji: Melbourne, Sydney in Adelaide. Delo slikarke Zorke Černjak. Na fotografiji je vodna črpalka v pušcavskem predelu Viktorije. Avstralski kontinent je prav zaradi pomankanja vode tako redko naseljen. Življenje je le tam, kjer je voda.

+

Pater Bazilij se je vrnil, jaz pa sem dokončal še zadnjo številko Misli, ki je tokrat dvojna. Tako ste lahko tudi ob njegovi odsotnosti prebirali Misli, čeprav ste morali nekaj časa čakati nanje.

Če si naenkrat sam, brez kakršnekoli kontrole, urednik časopisa ali radijskega programa, si v skušnjavi, da poveš tisto, kar te žuli. Urednik me je na to tudi opozoril. Po svojih močeh sem se skušal temu izogniti.

Čeprav je bilo drugega dela dovolj, so bile Misli poseben izziv zame. Čas, ki sem jim ga posvetil, ni bil izgubljen. Nehote začneš razmišljati o tem, kdo med nami bere, kaj mu pisana beseda pomeni, kako Misli končajo...

Le tu in tam zaslišiš kak odmev, največkrat s strani, kjer ga sploh ne pričakuješ.

Ob koncu vsem bralcem želim, da bi radi prebirali Misli in tudi drugo slovensko pisano besedo. Na tak način bo naš jezik na tem kontinentu še nekaj časa živel. Ni dovolj govoriti, tudi brati in pisati je treba.

- pater Tone

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO – I. del – Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol – Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca – Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancem.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. I.DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11 dolarjev.

MY HOUSE – Pesniška zbirka Toneta Kuntnerja "Moja hiša", prevedena v angleščino. Cena deset dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnjo izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, II. del. – Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarjev.

STO RECEPTOV SESTRE NIKOLINE. – Kuharska knjiga o domačih jedeh. Cena prve knjige 11 dolarjev, druge pa 13 dolarjev.

PISMA MRTVEMU BRATU – Topli spomini na brata – Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja – Cena 12 dolarjev.

PRVA NACIONALNA ILEGALA – Štajerski bataljon – Ena izmed knjig argentinskega Slovenca Ivana Korošca. Cena petnajst dolarjev.

JESENSKO LISTJE in ZA PEST DROBIŽA sta pesniški zbirki adalidskega pesnika Ivana Burnika Legiša. Obe sta še na razpolago, vsaka za ceno deset dolarjev.

misli (THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 – Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 + Naročnina za leto 1996 je 10.– dolarjev, izven Avstralije 20.– dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel.(03)9387 8488 – Fax: (03)9380 2141

**Božje
misli
in
človeške**

Leto

45

Št.

7 in 8

JULIJ in AVGUST 1996

Kje manjka?

(odlomek)

(1892)

Med vsemi zli, kolikor jih ima v družabnem oziru naša doba, je eno najškodljivejših - pomankanje socialnega čustva. In to je izvel liberalizem. Vsakemu je dal v nekem pomenu svobodo. Ostavil je človeka samemu sebi češ: bojuj se! če si dovolj močan in dovolj pameten, si boš rešil življenje, si ga dolgo ohranil in lahko tudi obogatel, če ne - ni te škoda! Tako je postavil liberalizem posameznika v boj proti vsem, tudi za dušne blage. Če si boš rešil vero in nrvnost v tem boju, prav; če pa ne, je državi ali človeški družbi vseeno; saj ti bo že ostrigla peroti, če boš hotel rabiti svojo nrvno prostost čez gotovo mejo.

Tako si stojimo sedaj nasproti, čudeč se, odkod taka razkosanost, odkod ta needinost. In vendar je naše javno življenje le pravi odsvit liberalnih načel, ki ga vladajo. In ta načela izvirajo iz temelja: Vsak sam zase! Vsak sam zase živi, zase delaj, zase se bori; vsak sam zase moli, če misliš, da je treba, zase trpi, zase umri! Človek naj pozabi na naravno sorodstvo vseh ljudi, naj zatira svojega srca željo, ki ga sili k bratu, pomagat mu v veselju in žalosti; človek naj pozabi na en sam namen, ki ga veže z ljudmi; naj pozabi na nadnaravno sorodstvo, na skupnega očeta in skupno domovino! Vsak sam zase!

In to grozovito načelo že slavi precej časa svoje orgije po zemlji. Ob levi in desni padajo mnogoštevilni onemogli na stran, ki jih je podrl neenak boj človeških delovnih moči - s kapitalom; vera in nrvnost se izgubljata iz družbe, ker sta baš najhujši nasprotnici liberalizmu in njegovim načelom. Vmes pa kliče krščanstvo: "Ljudje vsi bratje, bratje vsi narodi." Vsak za vse in vsi za vsakega!

A moderna družba z vso svojo silo skuša oslabiti ta glas in hoče ljudem s silo zatreti od Boga v srca jim zasajeno socialno čustvo. In v tem so pomagači vsi tisti, ki se drže liberalizma; vsi liberalci so grobokopi človeške družbe, ker ji jemljejo zedinjujočo vez, ker ji jemljejo življenjetovorno silo, ki mora prešinjati vse sloje, če nočemo, da družba ne postane kot stroj brez srca, brez življenja. Zato je tudi nesmisel, če liberallec govori o narodnosti.

Tudi narodnostno čustvo je del socialnega čustva; tudi ono edeni, spaja k skupnemu namenu v gotovih stvarih si edine ljudi. V liberalčevih ustih ima "narodnost" vse drugačen

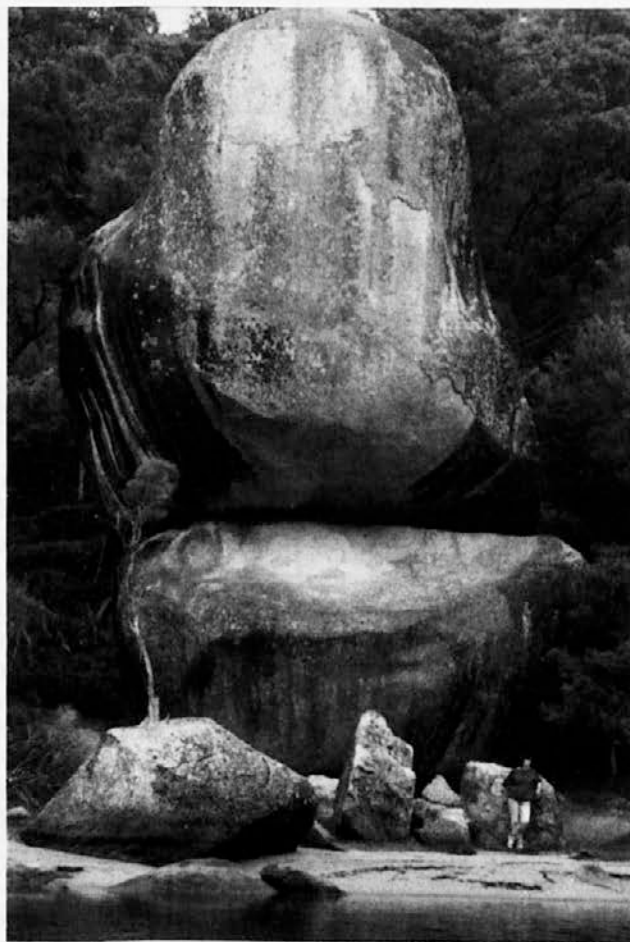
- Kje manjka? - Janez E. Krek
- stran 161
- Deset zapovedi za varstvo okolja
- stran 162
- Papež in več resnic
- dr. Anton Stres - stran 163
- Razlogi, zaradi katerih se
Slovenci po svetu in njihovi
potomci ne odločajo za vrnitev v
domovino
- dr. Peter Urbanc - stran 164
- Olimpijske igre v Atlanti
- Marko Matjašič - stran 166
- V sanjskem času - T.G. - stran 169
- Središče svetega Rafaela, Sydney
- p. Valerijan - stran 171
- Izpod Triglava - stran 174
- Na poti do oltarja - Slov. bo
dobil blaženega - K. M. - stran 176
- Središče svete Družine, Adelaide
- p. Janez - stran 178
- Prvi rej, Jože Košorok - stran 179
- Moje celice - zapiski iz zaporov
- Jožko Kragelj - stran 180
- Naše nabirke - stran 180
- Celoletna šola slovenskega jezika
- stran 181
- Središče sv. Cirila in Metoda,
Melbourne - p. Tone - stran 183
- Z vseh vetrov - stran 186
- Kotiček naših mladih - stran 188
- Mlin na Muri
- Pavel Berden - stran 188
- Križem avstralske Slovenije
- stran 189

Deset zapovedi za varstvo okolja

1. Ponižno se spominjaj, da ti je Bog zaupal zemljo z vsemi njenimi bitji, da bi živel, spoznaval, ljubil in hvalil Gospoda.
2. Pokoravaj se zakonom stvarstva in ne zlorablaj jih za svoje koristi. Temeljito jih spoznavaj in jih obilno uporabljaj, pri tem pa pazi na večne moralne zakone.
3. Zemlja z vsemi živimi bitji je tvoj edini življenjski prostor; ni ti dano, da bi imel drugega. Prizadevaj si, da ne bi voditelji, ki si jih izvolil, na to pozabili.
4. Tvoje obnašanje in ravnanje naj v vseh priložnostih odseva spoštovanje stvarstva. V tem duhu vzgajaj svoje otroke.
5. Prizadevaj si, da bi bilo tvoje obnašanje in obnašanje vse družbe spoštljivo do vseh oblik življenja.
6. Ne onesnažuj vode, ne zraka, ne zemlje. Zahtevaj, da razvoj in napredek potekata v mejah dopustnega.
7. S svojim človeškim delom varuj stvarstvo, ki ti je bilo zaupano. Spreminjaj in recikliraj izdelke.
8. Ne prepuščaj se uživaštvu, da bodo lahko tvoji bratje in potomci deležni vseh dobrot stvarstva.
9. Ne nalagaj drugemu dela, ki ga lahko opraviš sam. Nikoli ne pozabi, da je ljubezen do Boga in do bližnjega prva zapoved.
10. Deseto zapoved si oblikuj sam iz svoje izkušnje.

pomen; dasi morda govori o absolutni narodnosti in izrečnem temelju, je njemu narodnost vendarle samo sredstvo v dosego njegovih namenov, opij, ki ga vliva v svoje namene. Liberallec že po svojem bistvu ne more biti naroden; zato pa tudi vidimo čudno prikazen, da ljudje, ki so svoje mlade dni govorili in pili in peli noč in dan v slavo in čast svoji narodnosti, ki so le v predolghih govorih prisegli zvestobo svojemu narodu, da taki ljudje najhitreje padejo v žrelo narodnemu indiferentizmu ali recimo: mednarodnemu načelu. Zato se to godi, ker jim ta ideja ni jasna, ker le nekako opiti ž njo toliko časa kriče o njej, dokler jih ne strezni življenje, v katero stopajo z načelom: vsak sam zase. - "Kaj mi mar je domovina?" ni pel samo Stritar; pred njim in za njim je ponavljalo te v resnici značilne besede že na tisoče mož, ki so v svoji mladosti polovnjake izpili domovini na zdravje. Liberalcu, ki govori o narodnosti, in če tudi slovenskemu, ni trohice zaupati! Le prevečkrat nas je izučila skušnja, kakšni so ti možje!

Janez Evangelist Krek

Kamniti kit, Tidal River

Papež in več resnic

Kdor prebira tiste dnevnike in sobotne priloge, ki se namesto z nepristranskim obeščanjem raje ukvarjajo s hujskaštvom in širjenjem polresnic in sovraštva po naročilu svojih političnih gosodarjev, lahko opaža, kako se počasi spet stopnjujejo napadi na obisk papeža Janeza Pavla II. Tisti, ki so že pred njegovim prihodom obisku svetega očeta nasprotovali in si na vse kripnje prizadevali, da bi ga spremenili v polomijo, so se ob veličastju dogodka morali najprej potuhniti. Niso pa mogli pristati na to, da bi velikanski odziv, nedeljeno navdušenje in pozitivno razpoloženje še dolgo odmevalo v zavesti vernih ljudi in vseh drugih državljanov. Zato je imel prav moj znanec, ki je takoj po prvem napadu na obisk - sprožil ga je nekdanji mariborski pomožni škof - napovedal nadaljno organizirano in vedno bolj stopnjevano gonjo. Namen je jasen: izničiti tisti pozitivni naboj, ki ga je s svojo besedo in z vso svojo osebnostjo ustvaril papež. Zato je jasno, da tudi najbolj nizkotnih izbruhov sovraštva do katoliške vere in Cerkve ne bo še tako kmalu konec.

Tudi ozadje glavne zamere papežu je kristalno jasno. Papež je stopil nekaterim na kurje oko, ko je komunizem uvrstil med obsodbe vredne totalitarizme 20. stoletja. S tem je oporekel tistim, ki pri nas skušajo uveljaviti mišljenje, da je bilo komunistično obdobje sicer drugačno od sedanje demokracije, vendar pa bi naj bilo enako upravičeno. Tudi teorija o več resnicah izhaja iz tega prizadevanja, da bi komunizmu dali enakopraven prostor pod soncem. Vsak bi naj imel svojo resnico, komunisti svojo, nekomunisti pa zopet svojo. Če pa kdo komunizmu nasprotuje, ga takoj označijo za nestrpneža, ki v sebi goji sovraštvo do drugače mislečih.

Govorjenje o več resnicah je seveda nevzdržno, pravzaprav smešno. Resnica je samo ena, kakor je samo ena tudi pravica. Gotovo pa je, da nihče ne more reči, da ve za vso resnico. Zato se ljudje med seboj razhajamo. Ker pa kljub temu verjamemo, da je resnica samo ena, razpravljamo, se pogovarjamo, iščemo razloge in tehtamo dokaze za in proti. Vse to delamo, ker smo prepričani, da vsi ne moremo imeti enako prav in je naša moralna dolžnost, da z raziskovanjem, sočanjem in razumnim preverjanjem različnih trditev pridemo resnici čim bližje.

To je na začetku obiska - v nasprotju s poznejšo izjavo - potrdil tudi predsednik države. Izrazil je priznanje Apostolskemu sedežu, da je pravilno ocenil, kdo je bil v vojni na Hrvaškem in v Bosni napadalec in kdo žrtev napada. Resnica o tej vojni je torej samo ena: ni ena hrvaška, ena bošnjaška in ena srbska. Ve se, kdo je napadalec, čeprav napadalec sam mogoče trdi drugače. Njegova resnica ne more obveljati za resnico. Tako je tudi v vseh sodnih procesih. Ne more vsakdo imeti svoje resnice in svoje pravice, čeprav skuša vsak svoje gledanje uveljaviti. Toda na koncu je sodnik dolžan izreči sodbo, kdo ima prav in kdo nima prav.

Že iz tega je razvidno, da vsi ne moremo imeti enako prav. Med najplemenitejša, pa tudi najbolj trnova človekova iskanja sodi iskanje resnice. Če bi res lahko imeli vsak svojo resnico, je ne bi bilo več treba iskati. Človek bi se odpovedal svojemu razumu. Obveljala bi resnica močnejšega, kar bi našim mogočnikom neznansko ustrezalo.

Zakaj potem nekateri pri nas kar naprej ponavljajo, da je več resnic? Zato, ker bi radi, da bi tudi obdobje komunizma, ki je za vse demokrate nesprijemljivo obdobje, dobilo svojo upravičenost. Da bi imeli prav demokrati, ki pravijo, da je človekove pravice nujno spoštovati, in zagovorniki totalitarnega komunizma, ki so človekove pravice teptali. Toda vsakemu moralnemu človeku je jasno, da spoštovanje in teptanje človekovih pravic nista enakovredni in enako upravičeni početji. Spoštovanje človekovih pravic je naša moralna dolžnost, teptanje človekovih pravic pa je nemoralno. Zato je komunizem neupravičen, se pravi, ne bi ga smelo biti in se ne more postaviti ob bok demokraciji kot enakovredno obdobje slovenskega naroda.

Anton Stres

Razlogi, zaradi katerih se Slovenci po svetu in njihovi potomci ne odločajo za vrnitev v domovino

Predavanje na 3. taboru Slovencev po svetu

Na 3. taboru Slovencev po svetu, ki je bil 6. julija letos v Šentvidu nad Ljubljano, je dr. Peter Urbanc iz Kanade v obširnem predavanju govoril o razlogih, zaradi katerih se Slovenci po svetu ne odločajo za vrnitev v domovino. Njegove ugotovitve držijo tudi za nas v Avstraliji, zato objavljamo njegov govor v Mislih. O tej temi bi morali v prihodnje tudi sami razmišljati in o njej javno spregovoriti, saj bodo bližajoče volitve v Sloveniji vplivale na odnos matične domovine do Slovencev po svetu. Tudi od nas je odvisno ali se bodo razmere izboljšale ali poslabšale.

Tema današnjega razmišljanja, dialoga, ki naj bi odgovoril na vprašanje, zakaj se naši rojaki, izseljenci ne vračajo, je smiselna, malo pozna, toda še vedno aktualna.

Redke so države, če je sploh katera v današnjem svetu, ki svojih izseljencev ne vabijo domov. Še redkeje se zgodi, da bi kakšna država načrtno omejevala, blokirala, odsvetovala prikrito ali celo javno vrnitev rojakov. Ni hvaležno niti prijetno tožiti se, »J'accuse«. Pri Zolaju je šlo za enega človeka. Današnja Republika Slovenija, vlada in še posebej dve stranki so prizadele desetisoče. Soočamo se s porazom, tragedijo zgodovinskega, usodnega pomena. Namesto vsaj 20.000 rojakov, se jih je po letu 1990 vrnilo verjetno manj kot 200. To je absolutno in relativno najnižja številka v primerjavi z drugimi državami kot so Hrvaška, Poljska, Češka in Slovaška.

Vse do zmage demokracije nas ni nihče povabil, da bi se vrnili v domovino svojih prednikov, svojega rojstva, svoje mladosti; v domovino, kjer bi, če ne drugega, lahko v miru zaspali. Naša vrnitev je bila tako ali drugače blokirana, onemogočena, nedobrodošla.

Na vprašanje, ali je bila emigracija pripravljena, da se vsaj deloma vrne, odgovarjam pritrdilno. Da bodo stvari jasnejše, podajam kratek opis

izseljenstva. Zadnja leta govorimo o treh vrstah izseljencev.

Prvi so tako imenovana *stara emigracija*. To so izseljenci, ki so se množično izseljevali vse do leta 1910, malo manj do leta 1914. Novi val je prišel takoj po prvi svetovni vojni. Ta se je z zaprtjem Amerike 1924 preusmeril v druge države: Kanado in Argentino - vse do svetovne krize. To izseljenstvo sega do 5 generacij nazaj. Danes je asimilirano, to se pravi, zgubili so naš jezik, zgubili so slovensko zavest, povezano; ostal je le medel spomin. A nekdanji domovini so naklonjeni. Premnogi so še vključeni v slovenska amerikanizirana društva, kot so Katoliška ameriška liga, Narodna podpora in Bled v Kanadi. V čast teh zgubljenih generacij naj omenim, da so dodali svoj del akcije ob naših težkih in svetlih trenutkih. Govorim o zlorabljeni podpori med drugo svetovno vojno in dokajšnji podpori v trenutki naše osamosvojitve. Iz tega izseljenstva se bo še dalo sem in tja navezati gospodarske stike, nekaj turizma. Povratnikov iz te skupine ne bo več. Naj omenim še tragedijo povratnikov tega izseljenstva leta 1945. Na povabilo, skoraj na pritisk, so prišli tisoči iz Nemčije, Argentine in Kanade. Sprejeli so jih lepo, toda vrnili so se v domovino, ki je naravnost drvela v materialno in moralno revščino. Tudi ti so postali žrtve revolucije. O tem se ni govorilo. Prizadete je bilo sram, da so tako naivno padli v nemogoče razmere.

Druga emigracija, *politična* in tretja *ekonomska*, spadata v obdobje, ki se je začelo poleti 1945. Ta emigracija je dosegla visoko število 250.000 oseb. Za politično izseljenstvo je prevladoval izključno politični motiv. Pri gospodarskem jo šlo za kombinacijo politike in gospodarstva. Pri obeh je razlog komunizem. Režim se je trudil za diferenciacijo med politično in gospodarsko. To namerno diferenciacijo sem zasledil pri Slovenski izseljenski matici (SIM). Navodila zanjo sem našel v dosjeju SIM v Arhivu RS v Ljubljani.

Izseljenstvo je v celoti s silnim navdušenjem

Skupina Slovencev iz Avstralije, ki je v času osamosvajanja v Frančiškanski cerkvi v Ljubljani skupaj z Oktetom bratov Pirnat pripravila molitveno uro za pravičnost in mir

pozdravilo konec enoumja in seveda dan samostojnosti. Čakali smo dolgih 50 let. Svoje pogovore smo vedno končali pri prihodnji sreči naše vrnitve. Zato smo v tujini z velikimi žrtvami ohranjali slovenstvo. Otroke smo učili slovensko s tihim upanjem, da bodo slovenščino potrebovali doma. V tistih velikih trenutkih vnovične politične svobode, samostojnosti, smo še z večjo zagnanostjo delali v organizacijah in v krogu svojih družin. Na obzorju se nam je prikazala domovina, ko se bomo vrnili.

Izseljenci ne bi prišli praznih rok. Prinesli bi večjo humano, gospodarsko, kulturno in politično razgledanost. Dvojno je duhovno bogastvo človeka, ki se vživi v miselnost, življenje dveh ali celo več narodov. Prinesli bi znanje jezikov. S pravilnim domovinskim prijemom do povratnikov, bi prišli desetisoči z milijardami dolarjev.

Kaj smo pričakovali od domovine? Enakopravnost, ki nam pripada kot državljanom. Malo pravičnejši denacionalizacijski zakon. Domovini bi se to splačalo. Začeli bi delati takoj in to z lastnim kapitalom.

Veliko je stvari, ki nas vabijo v domovino. Gre v prvi vrsti za intimne občutke povezanosti z rodnom, z našim jezikom, z našo pesmijo, za srečne spomine na naše prednike, učitelje, duhovnike. Temu občutku, nagonu se je težko upirati. Emigracija je pričakovala upravičeno resnico o naši tragediji iz obdobja 1941 - 1945. Gre za dobro ime padlih in dobro ime preživelih.

Naštel bom težave, dejstva, ki so omejili, bolje rečeno, povsem blokirali našo vrnitev. V petem členu naše ustave beremo o skrbi naše države do

izseljencev in do oseb, ki so slovenskega rodu. Po tem, kar se je negativnega zgodilo in se še dogaja z našimi državljani v diaspori, ta člen zveni ironično. Poseben obljubljen zakon s pomembnimi pravicami in privilegiji za Slovence nedržavljane v tujini, zveni še toliko bolj ironično, ker smo celo državljani v diaspori soočeni z očitno neenakostjo in diskriminacijo doma.

Začenjam s prvim takim križem - državljanstvom. Sramotna odločba, da morajo nekdanji politični izseljenci za državljanstvo zaprositi, je povzročila, da je velik del izseljencev napravil križ čez vrnitev. Pozna odprava te poniževalne prošnje je prišla prepozno. Škoda je bila napravljena. Isto velja za odločbo Ustavnega sodišča za vse osebe, ki jim je SFRJ odvzela državljanstvo. Popravit to krivico jim je vzelo dve leti.

Naravnost škandal pa je izdajanje potrdil o državljanstvu. Z malo sreče to dobiš v dobrem letu. Še tako šibka administracija bi to morala izdati v desetih dneh po ugotovitvi rojstva in nekdanjega bivanja v domovini. Kljub zakonski odločbi, da so otroci slovenskih državljanov upravičeni do državljanstva, to zavlačujejo do treh let ali preprosto ne rešijo. Nemški priimek kot Thaler, Grafenauer, Krepfl zadostuje, da te zavrnejo kot Nemca. Izjema so razni grofi, trgovci čistega nemškega rodu, za te so našli rešitev. Težave delajo takim, ki so se državljanstvu za časa enoumja odpovedali. Posebnim težavam so izpostavljeni nekdanji politični emigranti in tisti, ki bi morali dobiti vrnjeno premoženje.

/nadaljevanje prihodnjič/

Olimpijske igre v Atlanti

Največji športni in zagotovo tudi vodilni medijski dogodek v letu 1996 so bile 26. poletne olimpijske igre v Atlanti, glavnem mestu zvezne države Georgije in širši okolici od 19. julija do 4. avgusta.

Na igrah je sodelovalo rekordno število - 197 držav, med njimi prvič tudi Južnoafriška republika. Prvič v zgodovini olimpijskih iger, je število sodelujočih športnikov presežilo število 10.000, ki so se potegovali za 2.000 kolajn v 31 športnih panogah. Prvič so se za olimpijska odličja borili gorski kolesarji, odbojkarji na mivki in igralke softballa.

Tudi po ekonomski plati je padel rekord, saj je proračun iger dosegel skoraj 2 milijardi dolarjev. Američani so celotno prireditev izkoristili tudi kot ogromen medijski dogodek, ki je pritegnil množice ljubiteljev športa in turistov iz vsega sveta. V rokah prirediteljev in sponzorjev so se obračale milijarde dolarjev. Prek televizijskih zaslonov si je igre ogledalo več kot 3,5 milijarde rednih in občasnih gledalcev. Veliko denarja je v Atlanti ostalo tudi od prodaje spominkov, prenočitve, prehrane in vstopnic za ogled olimpijskih tekmovanj. Kot zanimivost naj povem, da so po končanih atletskih tekmovanjih razrezali atletsko stezo in jo prodajali po koščkih. To je seveda mogoče samo v Ameriki.

Olimpijske igre (OI) je pred 85.000 gledalci na centralnem štadionu odprl ameriški predsednik Bill Clinton. Olimpijski ogenj je prižgal legendarni ameriški boksar Mohamed Ali, ki boleha za neozdravljivo Parkinsonovo boleznijo. Njegovo tresoče telo je pretreslo gledalce širom sveta. Med častnimi gosti na slavnostni otvoritvi, je bil tudi nestor slovenskega športa Leon Štukelj, najstarejši še živeči dobitnik zlate olimpijske kolajne. To je bila velika čast za Slovenijo in Leon Štukelj je nam vsem v velik ponos.

Leon Štukelj je bil rojen 12. novembra 1898 v Novem mestu in bo letos star že 98 let. Športno pot je začel pri telovadnem društvu Sokol, ki je bilo ustanovljeno leta 1887 in mu je veliko pomagalo pri kasnejših športnih uspehih. V letih 1924 - 1936 je osvojil šest olimpijskih kolajn, od tega tri zlate. Danes Leon Štukelj živi v Mariboru in je kljub visoki starosti še vedno zelo aktiven. Vsak dan hodi na sprehod in celo brez očal gleda televizijo in bere časopis.

Na OI v Atlanti je sodelovalo 37 slovenskih športnikov. Čeprav smo po Barceloni leta 1992 šele drugič nastopili kot samostojna država na poletnih

OI, pa je zgodovina slovenskega olimpizma precej daljša. Prvo olimpijsko odličje - srebrno kolajno, je že leta 1912 na 5. olimpijskih igrah v Stockholmu osvojil sabljač Rudolf Cvetko, takrat še v zastopstvu Avstro-Ogrske.

V letih 1912 - 1994 smo Slovenci na letnih in zimskih olimpijskih igrah osvojili 44 kolajn, od tega 5 bronastih v dresu s slovenskim grbom.

Kako pa je bilo v Atlanti?

Zelo uspešno, celo presenetljivo. Osvojili smo dve srebrni kolajni, kar je za našo malo državo velik dosežek. Če računamo število kolajn na število prebivalcev, lahko ugotovimo, da smo

Leon Štukelj, starosta svetovnih olimpijcev

Slovenci v svetovnem športnem vrhu.

Kolajni sta osvojila Andraž Vehovar v disciplini K-1, kajak na divjih vodah in Brigita Bukovec v teku na 100 metrov z ovirami, atletika.

Triindvajsetletni Andraž Vehovar je kronal uspehe slovenski kajakašev in kanuistov na največjih tekmovanjih. Ta šport ima v Sloveniji bogato zgodovino, saj nudita reki Soča in Sava odlične razmere za vadbo. Naši tekmovalci so osvojili že 34 kolajna na članskih svetovnih prvenstvih in v Atlanti tudi prvo na olimpijskih igrah. Uspeh je s sedmim mestom v isti disciplini dopolnil Jernej Abramič.

Prva dama slovenskega športa Brigita Bukovec, je s srebrno kolajno v atletiki - kraljici športov, dosegla sanjski uspeh za Slovenijo. Atleti Stanko Loriger v Melbournu 1956, Nataša Urbančič v Muenchnu 1972 in Rok Kopitar v Moskvi 1980 so bili že blizu kolajne, saj so vsi osvojili peto mesto. To, kar ni uspelo njim, je uspelo 25-letni Ljubljanki.

Po ponesrečenem nastopu na lanskem svetovnem prvenstvu v Goteborgu, je šla pogumno v boj in v teku za dobre živce le za eno stotinko sekunde zaostala za zlato kolajno. Ta uspeh je rezultat dolgoletnega načrtnega dela, za kar ima levji delež tudi njen trener Jure Kastelic, ki jo spremlja že od mladih nog. Izkušeni trener Jure je načrtoval, da bi Brigita državni rekord iz leta 1995 (12,75) izboljšala letos na 12,65 in s tem lahko posegla v boj za kolajne. Rekord je popravila že v predteku, v finalu pa tekla izrednih 12,59.

Zanimiv je tudi razvoj rezultatov Bukovčeve (tek na 100 m z ovirami): 1986 - 14.08, 1987 - 13.78, 1988 - 13.65, 1989 - 13.34, 1990 - 13.23, 1991 - 13.16, 1992 - 13.12, 1993 - 13.02, 1994 - 12.77, 1995 - 12.75, 1996 - 12.59.

V atletiki smo Slovenci dosegli še nekaj imenitnih uspehov. Mladi Celjan Gregor Cankar, je v skoku v daljavo skočil 811 cm in dosegel šesto mesto. Po naslovu mladinskega svetovnega prvaka leta 1994, je to njegov največji uspeh.

Vrhničanka Alenka Bikar je v teku na 200 m pritekla do polfinala in postavila tudi nov državni rekord - 22,82. Alenka je še mladinka in v prihodnje veliko obeta.

Britta Bilač je v skoku v višino preskočila 193 cm in osvojila deseto mesto. Britta je evropska prvakinja in je šteta med favoritinje, vendar ji je lanskoletna poškodba gležnja preprečila boljši rezultat.

Jerneja Perc v teku na 100 m, Ksenija Predikava v skoku v daljavo, Renata Strašek v metu kopja in Miro Kocuvan v teku 400 m ovire so tekmovali zelo dobro in se približali svojim najboljšim rezultatom.

Zelo dobro so tekmovali tudi naši plavalci, čeprav so vsi izpadli že v predtekmovanjih. Peter Mankoč na 100 m delfin in Alenka Kejžar na 200 m mešano sta popravila državne rekorde, malo za njima pa sta zaostala Jure Bučar in Metka Sparovec.

Atlanta 1996

Sprejem slovenskih olimpijcev na Prešernovem trgu v Ljubljani, 7. avgusta 1996

Izredno so nas razveselili veslači, ki so osvojili dve četrti mesti: Iztok Čop v enojcu in Denis Žvegelj, Jani Klemenčič, Milan Janša ter Sadik Mujkić v četvercu brez krmarja.

Rajmond Debevec je v streljanju z zračno puško osvojil šesto mesto, v streljanju z malokalibrsko puško pa deveto.

Zelo dobro sta tekmovala tudi lokostrelca Samo Medved in Peter Koprivnikar.

Tudi drugi tekmovalci, ki jih nisem posebej omenjal, so se prav gotovo borili po svojih najboljših močeh in častno zastopali Slovenijo.

Nekaj pa je Slovence v Avstraliji prav gotovo motilo. Če ste spremljali olimpijado na kanalu sedem, ste iz ust komentatorja večkrat slišali ime »Slovakia« kot pa Slovenija. Ko je Brigita Bukovec po velikem zmagoslavju na štadionu nosila slovensko zastavo, me je ob večkrat napačno izgovorjenem imenu to zelo razjezilo. Gospo Jožico Gerden iz Mildure celo tako hudo, da je takoj klicala v Melbourne na sedež kanala sedem.

Zamenjava teh dveh imen je nasploh pogosta v

raznih medijih. Problem je predvsem v tem, da Slovenijo zamenjujejo s Slovaško in ne obratno. Zaradi podobnosti imen in tudi drugih dejavnikov, kot je recimo majhnost obeh držav, se ta problem verjetno nikoli ne bo dokončno rešil. To pa je dejansko bolj moteča zadeva, kot pa pravilna uporaba pridevnika »Slovene« ali »Slovenian«, ki je pogosto predmet razprav raznih lingvistov.

Olimpijske igre v Atlanti so končane, naslednje bodo po 44-tih letih spet na avstralskem kontinentu, tokrat v Sydneyu.

Leta 1956 v Melbournu so na njih nastopali trije Slovenci. Atletinja Nada Kotlušek, ki je osvojila odlično osmo mesto v metu krogle, je sedaj državljanka Avstralije.

Posredno je na igrah v Melbournu nastopil tudi naš pater Bazilij, ki je takrat prišel v Avstralijo in je bil imenovan za kaplana ameriške olimpijske reprezentance.

Še nikoli v zgodovini olimpijskih iger nismo na proglasitvi slišali naše Zdravljice. Vsi si želimo, da bi se to zgodilo leta 2000 v Sydneyu.

Marko Matjašič

FILATELISTIČNI KOTIČEK

Pošta Slovenije v počastitev 26. olimpijskih iger v Atlanti izdala dve znamki na katerih so upodobljeni naši najboljši športniki: na prvi veslač I. Čop in kajakaš F. Marušič, na drugi pa atletinji B. Bilač in B. Bukovec, nosilka srebrnega odličja v Atlanti.

POSTA

Ti dve znamki, na katerih sta jurček in lisička, predstavljata rastlinstvo Slovenije. Znamke nam je poslala gospa Mavra Vodopivec.

V sanjskem času

Let se je bližal koncu in obala je začela dobivati povsem določene obrise. V mesečini se je bleščalo čelo kamnite gore in vabilo na trda tla. Tik za robom so rasli evkalipti in se kot preproga spuščali po valovitem hrbtu. V mesečini so, komaj opazno zeleni, razsipno ponujali oljnate hlape žgečkljivemu vetru. Blagodejen vonj je objel telo utrujenega galeba, ko je začutil tla pod nogami.

"Jutri se spustim do obale in poiščem nov dom..." ga je radostno spreletelo. Zatem se je brezskrbno prepustil noči.

Daleč spodaj so se v mesečini poigravali valovi, se visoko dvigali in nazadnje drug za drugim nemočni zdrsili na peščeno obalo.

Z jutrom se je galeb spustil z gore in najprej letel nad dolino, ki je skrivala reko v svojih dlaneh. Njena rjavkastordeča gladina je zrcalila jutranje nebo, valovite krošnje dreves in zaobljene obrežne kamne.

Letel je naprej do peščene obale. In še naprej do rta, kjer so valovi butali v skalne pečine. Drobne kapljice so orosile njegove peruti, ko je letel nizko med skalami. Nov zaliv se je odpiral pred njim.

"Tukaj ostanem!"

Spustil se je na pesek in začel opazovati svoj novi dom. Peščeno obalo so z obeh strani zapirale

kroglaste skale. Z leve je drsel majhen potok v naročje morskih voda. Za peščenim obrežjem je stalo močvirje in še bolj zadaj gozdiček.

Galeb se je sprehodil ob potočku do morskih valov, ostal nekaj časa med kamni, zabredel v močvirje, si utrl pot med travami in nazadnje za trenutek obstal na robu gozdička. Dan za dnem je ponavljal to pot, se ustavljal in sklepal nova prijateljstva.

Zašel je med skale, ko se je morje ravno umikalo in zagledal školjko, ki se je hladila v plitvini med kamni. Dolgo jo je opazoval in poslušal njeno kakor pesem mehko dihanje.

Odtlej je ob vsakem morskem umiku poiskal školjko. V zalivu sta skupaj poslušala veter, gledala sonce in zvezde, iskala zavetje pred viharjem in zaliv je postal njun dom.

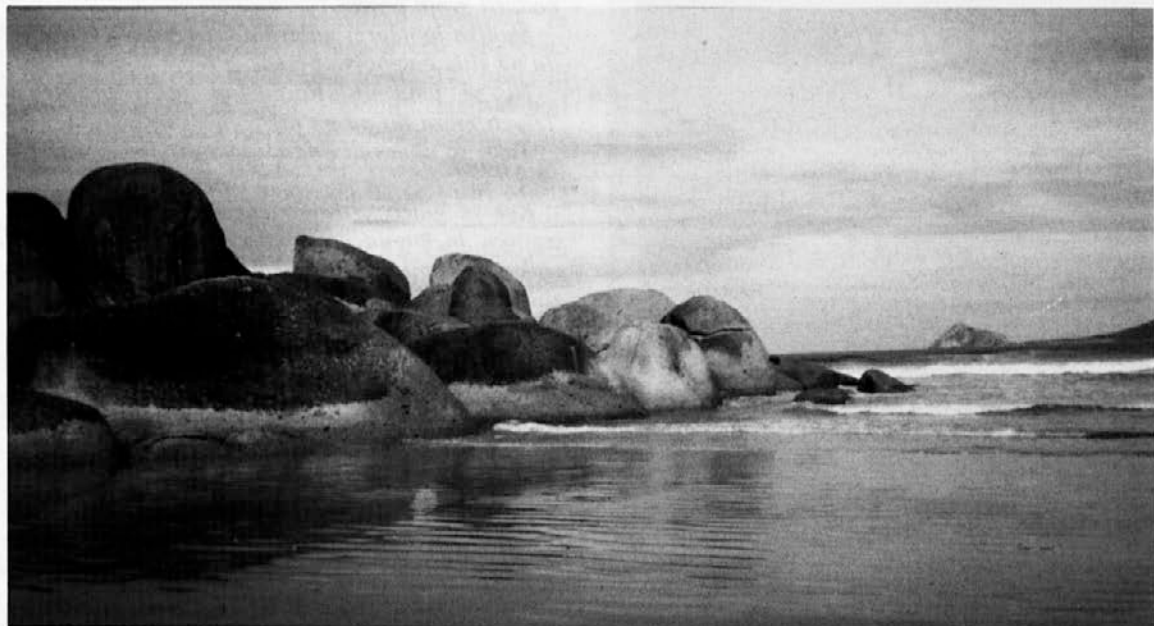
Čas in delo, ki sta si ju delila, sta spletala prijateljske vezi. Delila sta si doživetja, besede, nasmeh in skrivnosti.

"Prisluhni pesmi mojega oceana!" je zaklicala školjka galebu. In odkril je nov svet, ki ga ni poznal. Tudi on je podaril školjki pesem, ki so jo splekli vetrovi in izklesali viharji.

"Podarim ti svoj biser!" je nekega dne z radostnim srcem vzkliknila školjka.

"Ne želim tvojega bisera, samo pesmi tvojega oceana bi rad prisluhnil..."

Evkalipti za goro so se tretjič ogrnili z novim lubjem. Galeb je odletel v deželo svojega rojstva, a ni pozabil školjke. Isto sonce in iste zvezde so ju družile in besede, ki sta si jih poklanjala z vetrom.

Zadnjo pomlad je galeb spet priletel na obalo tihega oceana. Viharji so butali v skale in prestavljali peščene plasti, a galeb je prepoznal vsak kamen. Poiskal je školjko, ki je še vedno domovala v zalivu med kamni in jo veselo pozdravil. Le bled nasmeh in skoraj neslišna beseda je prišla iz njenega grla.

Spet je bil tam isti veter, ki se je poigraval z valovi; sonce in zvezde so sijale obema.

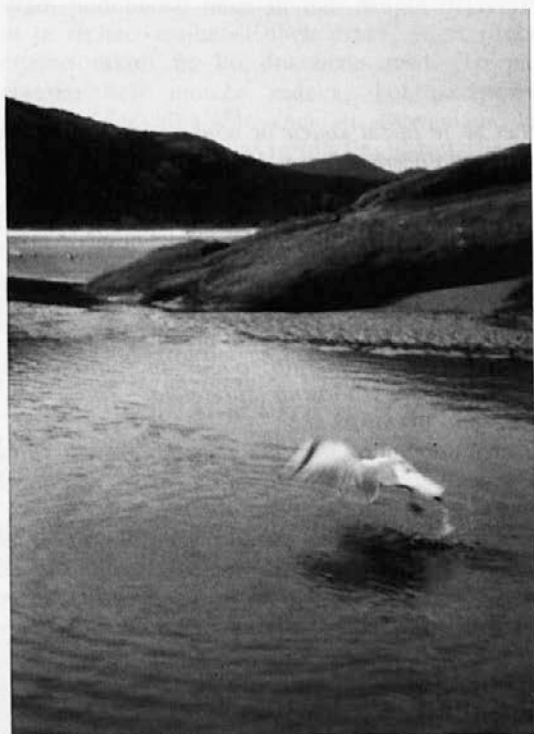
Školjka pa, kot bi živela drugo življenje, ni znala več poslušati in senca je legla čez njeno srce, tudi časa ni znala več podariti.

"Želim samo to, kar se mi spleča!" je govorila in zbirala kremenčeve kristale.

Galeb je čakal in od daleč hrepenel po tem, da bi zaslišal pesem školjke, ki jo je ocean vsak dan odel z novo barvo. Sam je prinesel školjki v dar pesem

vetrov, ki objemajo zemljo. Školjka je za trenutek prisluhnila, a melodije ni več slišala.

Ker se galeb ni umaknil, mu je rekla:

"Ne dam ti svojega bisera!"

"Nočem ga. Le nekaj besed in trenutkov mi pokloni. Pesmi tvojega oceana bi rad prisluhnil in ti podaril svojo pesem."

Školjka je naprej nabirala kremenčeve kristale kot da ne sliši galebovih besed.

Ni se umaknil. Razmišljal je o prijateljstvu. "Živeti mora ali pa ga ni!"

Tako so minevali dnevi.

Ker je galeb vztrajno čakal, je školjka odšla k trgovcu in kupila celo polo besed, povito z zlatim trakom. Kupila je še nekaj časa, ki so ga trgovci zlili v svečo. Vse to je postavila pred galeba in odšla nabirat kremenčeve kristale.

Galeb je ostal sam z darilom. Ni razumel kupljenih besed, ne kupljenega časa v sveči. To ni prišlo iz srca ali ust školjke. Vse to so naredili trgovci za kremenčeve kristale.

In galeb se je umaknil na drugo stran zaliva. Darila, ki jih ni razumel, je odložil pod skalo in v srcu ponavljal:

"Samo nekaj tvojih besed in drobcev tvojega časa bi želel... Tvojih!"

T.G.

POKOJNI

V ponedeljek, 24. junija 1996, je v Sydneyu umrl FRANC ZAMRL. Rojen je bil 12. septembra 1925 v Litiji. Svojo mladost je preživel v Mariboru, kjer še zdaj živijo njegove tri sestre. V Avstralijo je prišel leta 1949, najprej v Bonegillo, nato pa se je naselil v Sydneyu. Bolan je bil že štirinajst mesecev. Maša zadušnica za pokojnega Franca je bila 9. julija v Merrylandsu, pred tem pa je bila že privatna upelitev.

V petek, 5. julija 1996, je umrl devetletni AARON LAVRENCIČ, sin Ivana in Michelle, rojene Blackwood. Rojen je bil v 30. avgusta 1987 v Manlyu. Aron je bil telesno prizadet od že rojstva in ni nikoli hodil. Starši in stari starši so z ljubeznijo skrbeli zanj, zato jih je njegova smrt toliko bolj prizadela. Vzroka smrti še niso ugotovili. Stara starša Ivan in Anizija sta ga večkrat pripeljala v našo cerkev k nedeljski maši. Domače naj tolaži zavest, da imajo v nebesih pri Bogu priprošnjika.

V ponedeljek, 8. julija 1996, je v bolnici v Fairfieldu (Sydney) umrl TOMAŽ KLINAR. Rojen je bil 21. 12. 1928 v Zgornji Kungoti pri Mariboru v družini Tomaža in Marije, rojene Kolar. Dne 14. 2. 1948 se je v cerkvi sv. Magdalene v Mariboru poročil z mariborčanko Vido Fideršek. Pokojni Tomaž se je v mariborski tekstilni tovarni izučil za tkalskega mojstra. Leta 1956 sta se z ženo preselila v Avstralijo. Tomaž je dolga leta vodil bencinsko črpalko Ampol v Guildfordu. Zadnji dve leti je moral večkrat v bolnico zaradi slabega zdravja in vnetja živcev. Bolečine je vdano prenašal in spravljen z Bogom odšel s tega sveta. Pogrebno mašo zanj smo darovali v naši cerkvi 11. julija in ga nato pospremili na njegovi zadnji zemeljski poti na pokopališče v Liverpoolu. Poleg žene Vide žalujejo za njim še sin Kevin, hčerka Cathy, pet vnukov, v Mariboru na Pobrežju pa še sestri Marta in Zofija.

V sredo, 24. julija 1996, je na Quantasovem letalu nekje nad Darwinom umrla BARBARA TERLIKAR, rojena Kuščer. Namenjena je bila na poroko vnuka Petra, ki naj bi bila 28. julija v Marrickvillu. Na letališču jo je čakal sin Mario, pa je dobil le žalostno sporočilo, da je mama med potovanjem umrla. Pokojna Barbara je bila rojena 2. aprila 1914 v Borjani nad Kobaridom. Njen mož Ludvik je umrl pred dvema leti. Pokojnica je prvič obiskala sina Maria v Avstraliji leta 1975. Njeno truplo so odpeljali nazaj v domovino, kjer bo pokopana v domači grob. Za njo žaluje sin Mario, ki z družino živi v Auburnu, doma pa sin Vinko v vasi Podklop pri Bovcu.

SV. RAFAEL SYDNEY

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W., 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692*

*Slovenske sestre - frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

Vsem domačim ob izgubi njihovih dragih izrekamo iskreno sožalje, pokojnim pa naj Bog da uživati nebeško srečo.

P. Tomaž nekaj tednov pred odhodom v domovino

KRSTI

TIMOTHY ŽOHAR, Unanderra, N.S.W. Oče Adolf, mati Anastazija, rojena Recek. Botra sta bila Roman Reznicek in Lolita Žižek. Krščen je bil 22. junija 1996 v slovenski cerkvi Vseh svetnikov, Figtree.

JAYKE FRANK KRANJC, St. Marys, N.S.W. Oče Frank, mati Donna, rojena Turner. Botra sta bila Franc Kranjc Sr. in Anna Redman. Krščen je bil 13. julija 1996 v cerkvi sv. Rafaela, Merrylands.

ELIZABETH, BRIGITAS DOMINIS, Mangerton, N.S.W. Oče Ante, mati Brigita Breda, rojena Stepančič. Botra sta bila Nick in Biserka Dominis. Krščena je bila 13. julija 1996 v cerkvi sv. Rafaela, Merrylands.

Staršem, botrom in novokrščenim malčkom iskreno čestitamo.

POROKI

ANTHONY JOHN RICHARDSON, Unanderra, N.S.W., sin Johna Viljema in Sare, rojene Wilson, rojen v Middlesbroughu v Angliji in TANJA MARKOČIČ, hčerka Edvarda in Zorke, rojene Marinčič, rojena v Wollongongu in krščena v Unanderri. Priči sta bili Grant Lynch in Belinda Joy Shaw. Par se je poročil 29. junija med poročno mašo v slovenski cerkvi Figtree.

MARK JOHAN CRISSANI, Homebush, N.S.W., sin Marcela in Marije, rojene Baša, rojen v Sydneyu, krščen v Paddingtonu in MARILYN MADDALENA CARTISANO, hči Frančeska in Frančeske, rojene Calarco, rojena in krščena v Reggio Calabria v Italiji. Priči sta bili Robert Crissani in Sarina Cartisano. Poročila sta se 14. julija med poročno mašo v cerkvi sv. Rafaela, Merrylands.

Obema paroma iskreno čestitamo z željo in prošnjo k Bogu za blagoslov na njuni življenjski poti.

NAŠI SESTRICI bosta še nekaj časa bivali in delovali v Merrylandsu. Na mojo prošnjo, ki sem jo zaradi odhoda p. Tomaža poslal na provincialno vodstvo sester, smo dobili pozitiven odgovor. Sestri smeta ostati do prihoda drugega patra, odnosno do konca leta 1996. Hvala Bogu in sestram. Tako imamo več časa za načrtovanje kaj potem, ko ju ne bo več. Molimo, da bi se zadeva uredila v prid naši skupnosti.

IMATE BOLNIKA? Če ga imate v družini, vas prosimo, da nam to sporočite. Odveč je strah, da duhovnikov obisk pri bolniku pomeni, da se bliža konec. Zakramenti Cerkve so velika opora bolniku, zakaj bi to oporo in pomoč odlašali in odklanjali? Bolnik bo križ bolezni lažje prenašal, če je okrepcan s svetim obhajilom in če je bolezen resna tudi s svetim maziljenjem. Ta zakrament se ne imenuje poslednje olje, ampak **bolniško maziljenje**, ker je namenjen bolnikom. V cerkvi sv. Patrika v mestu podeljujejo bolniško maziljenje vsak tretji četrtek v mesecu. Kar lepa vrsta ljudi čaka na ta zakrament. Pa si marsikdo misli, ali so ga res potrebni? Po drugi strani pa je le malo ljudi, ki se lahko pohvalijo, da so popolnoma zdravi.

Naj omenim še to, da pokličite duhovnika tudi v slučaju nenadne smrti. Takrat duhovnik lahko podeli pogojno maziljenje.

MISIJONI. - V majski in junijski številki Misli ste lahko brali članek p. Pepija Lebrehta, ki skupaj s p. Milanom Kaduncem skrbi za misijon Perma v

Molitvena
skupina
Srca
Jezusovega
v maju 1996

afriški državi Beninu. V obeh nadaljevanjih opisuje navade tamkajšnjih prebivalcev in kako se uči jezika ter navaja na misijonarsko delo med njimi.

Ob tem naj vas spomnim, da je dolžnost vsakega kristjana, da je misijonar v svojem okolju; najprej z dobrim zgledom krščanskega življenja, z molitvijo in z dobrimi deli. Tudi misijonar, ki oznanja ljubezen Kristusa Odrešenika, mora to ljubezen najprej sam pokazati prav tam kjer je. Ker je tam pomankanje in revščina, potrebuje sredstva, da pomaga ljudem. Pa tudi vzdrževanje misijonske postojanke je veliko breme, ki ga ne zmore sam. To zmore le z darovi iz misijonskega zaledja.

MLADINSKI KONCERT bo letos v Melbournu. V Merrylandsu smo najeli poseben avtobus za nastopajoče in njihove spremljevalce. V petek, 4. oktobra, ob sedmih zjutraj odpotujemo iz Merrylandsa, v soboto zvečer je koncert, v nedeljo po maši in kosilu v Kewju se bomo odpravili na pot proti domu. V Sydney pridemo v ponedeljek zjutraj; ta dan je državni praznik - Labor day. Še je čas za prijavo nastopa na mladinskem koncertu. Poskrbimo za to, da bo Sydney letos dostojno zastopan. Prijave sprejema versko središče Kew, ki letos organizira koncert, lahko pa se prijavite tudi v Merrylandsu ali v Adelaidi. Naslove imate v vsaki številki Misli.

NAŠI BOLNIKI. Ker naša skupnost postaja starejša, je med nami vedno več bolnikov. Dolžni smo skrbeti zanje; pa ne le v domači družini, ampak v celotni slovenski skupnosti. Mislim, da se vrednost vsake skupnosti kaže tudi v tem, kako poskrbi za bolne, zapuščene in tiste, ki so potrebni kakršnekoli pomoči. To je še posebej važno v krajih, ki so oddaljeni od naših verskih središč in klubov. Marsikje so v tem pogledu dobro organizirani, kar je hvalevredno, drugod pa bo treba za to bolj poskrbeti.

DAN DRŽAVNOSTI, 25. junij, so naše organizacije in verska središča kar dostojno praznovala. Tako smo imeli v Merrylandsu na nedeljo pred praznikom samim sveto mašo za domovino. Domovina praznuje že peto leto samostojnosti. Imamo demokratično državo, ki pa še ne spoštuje vseh demokratičnih načel. Zakonodaja je še v marsičem iz prejšnjega režima, ki dopušča silam teme ribarjenje v kalnem. Zato molimo, da bi ljudje na tokratnih volitvah pri izbiri kandidatov znali ločiti pleve od klenega, zdravega zrna. Pregovor pravi: "Volk dlako menja, ne pa nravi!"

MOLITVENA SKUPINA SRCA JEZUSOVEGA - 7 LET. Ta skromen, pa vendar ne nepomemben jubilej smo praznovali v četrtek, 1. avgusta, s sveto mašo pri sv. Rafaelu. Pri njej smo se zahvalili Bogu za vse prejete milosti v sedmih letih našega molitvenega shajanja ob četrtek in istočasno prosili za pomoč, da bi vztrajali še naprej. Po maši smo se zbrali v dvorani na zakuski in pokramjali med seboj. Ob tej priložnosti vabim rojake, naj se vsaj od časa do časa udeležijo našega molitvenega srečanja ob četrtek. Molitvena skupina ni zaključen krog. Vsak je dobrodošel, kadar mu čas dopušča. Čim več nas bo, tem močnejša molitvena sila bomo!

ŠE DVA POKOJNA - V petek, 12. julija 1996, je v Wollongongu umrl **MIRKO POBERŠNIK.** Rojen je bil 16. oktobra 1922 v Avstriji. Njegovi, zdaj že pokojni, ženi je bilo ime Agnes. Pogrebna maša za pokojnega Mirka je bila 16. julija v cerkvi svetega Janeza Vianeya v Fairy Meadow, njej je sledil pokop na pokopališču Bula. Pokojni zapušča sinova Friderika in Alberta ter hčerko Marijo, ki je poročena z Zvonkom Hrzenjakom.

V torek, 30. julija 1996, je v bolnici v Wollongongu umrl **MARIO MIRON,** ki je živel v Daptu. Poročen je bil z Delfino. Poleg nje zapušča še hčerko Marijo ter sinova Viljema in Freda. Pogrebna maša je bila 2. avgusta v župnijski cerkvi sv. Janeza v Daptu. Pokopan pa je bil na bližnjem pokopališču Lakeside.

pater Valerijan

Tobin Brothers

**Viktorijskim Slovincem
na uslugo v času žalovanja**

Head Office: 189 Boundary Road
NORTH MELBOURNE **9 328 3999**

BERWICK	796 2866	MOORABBIN	9 555 9088
CRANBOURNE (059) 96 7211		NOBLE PARK	9 558 4999
DONCASTER	840 1155	PAKENHAM (059) 40 1277	
EAST BURWOOD	886 1600	RINGWOOD	9 870 8011
ESSENDON	331 1800	ST ALBANS	9 364 0099
FRANKSTON	775 5022	SUNSHINE	9 364 8711
GARDENVALE	596 2253	WERRIBEE	9 748 7900
GLENROY	306 7211		
MALVERN	576 0433	<i>Frances Tobin & Associates</i>	9 596 8144

TOBIN BROTHERS PTY LTD (AFDA)

IZPOD TRIGLAVA

NA VRŠIČU je pred 80 leti zgodaj spomlad snežni plaz zasul okoli tristo ruskih ujetnikov, ki so gradili cesto čez prelaz. Tam so imeli taborišče in bolnišnico. Njihovi rokaji so na kraju nesreče postavili preprosto leseno kapelico. Mimoidoče spominja na ljudi, ki so gradili prelaz, trpeli kot ujetniki in umrli v nesreči.

V spomin na ta dogodek so v nedeljo, 28. julija, društvo Slovenija-Rusija, občina Kranjska Gora in rusko veleposlaništvo v Sloveniji pripravili spominsko slovesnost. O pomenu slovesnosti in srečevanja ljudi dveh narodov je govoril podpredsednik ruske državne dume Sergej Baburin, ki je vodil večjo rusko delegacijo. Zahvalil se je Slovincem, ker imajo spoštljiv odnos do dela ruskih vojnih ujetnikov in sedaj vseskozi skrbijo za kapelico. H kostnici so položili vence. Episkop ruske pravoslavne Cerkve Dimitrij Inokentij je vodil molitve za pokojne, spremljal a ga je del zbora Gloria iz Rusije; s slovenskimi pesmimi so slovesnost spremljali pevci iz Gorič.

ARHEOLOŠKO NAJDIŠČE Tonovčev grad pri Kobaridu v dolini Soče je poznoantično naselje, ki naj bi bilo sestavljeno iz 20 stanovanjskih objektov in več skupnih objektov, iz obrambnega obzidja in predvidoma tudi štirih cerkva.

Predlani in lani so izkopalni in konzervirali veliko in arhitektonsko nenavadno lepo oblikovano hišo iz časa preseljevanja narodov. Letos so izkopalni cerkveni kompleks, ki ga sestavljajo trije objekti iz zgodnjekrščanskega obdobja. Skupinica cerkva preseneča s svojo ohranjenostjo in vsebino. Med

njimi je izjemno dobro ohranjena severna cerkev, v kateri so odkrili klopi za duhovnike, vzvišen sedež za škofa in ostanke oltarja.

Najdbišče Tonovčev grad naj bi pod okriljem Kobariškega muzeja opremili v sakralen muzej v naravi. Postal naj bi ena izmed postojank na zgodovinski poti okoli Kobarida.

TRETJI TABOR SLOVENCEV PO SVETU, prireditev, ki jo pripravlja katoliško izseljensko društvo Slovenija v svetu, je bila letos prvo soboto v juliju v Škofovih zavodih v Šentvidu nad Ljubljano. Na njem so se zbrali katoliško misleči Slovenci iz sveta z namenom, da na njem slišijo drug drugega in spregovorijo drug drugemu ter Slovincem v domovini. Vsebinska letošnjih razmišljanj je govorila o razlogih, zaradi katerih se Slovenci po svetu ne odločajo za vrnitev v domovino. O tem sta imela odmevni analitični predavanji ugledna predstavnika naše diaspore dr. Peter Urbanc iz Kanade in dr. Edi Gobec, ravnatelj Slovenskega raziskovalnega središča v Clevelandu (njegovo predavanje je prebrala Pavlinka Kocmur Korošec). O istem pa so govorili tudi zastopniki katoliško mislečih Slovincem po svetu. Avstralijo sta zastopala Ivan Žigon in Vinko Rizmal.

V drugem delu programa so sodelovali štirje predsedniki strank slovenske pomladi. Srečanje se je končalo s kulturnim programom in sveto mašo, ki jo je daroval nadškof dr. Alojzij Šuštar.

SREČANJE V MOJI DEŽELI, je druga prireditev za izseljence, ki jo je istočasno s Tretjim taborom Slovincem po svetu, organizirala Slovenska izseljenska matica. Ta prireditev je bila, kot že nekaj let doslej, v Postojni. Srečanje se je začelo z mašo, ki jo je daroval koprski škof Metod Pirihi, pri Slovenski škofovski konferenci odgovoren za Slovence po svetu, v Koncertni dvorani Postojnske jame.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A F D A

Tel: 724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri, A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

Sestavni del letošnjega srečanja je bila tudi razstava kulturni Most med Avstralijo in Slovenijo, v kateri se je predstavilo 16 likovnih umetnikov, ki so po narodnosti Slovenci, a živijo v Avstraliji. Likovno razstavo je spremljala še literarna razstava, s katero so se obiskovalci seznanili z literarnim udejstvovanjem slovenske skunosti v Avstraliji od začetkov do danes. To je bila zadnja postaja te razstave, ki je pred tem obiskala Ljubljano, Trebnje, Maribor, Trst in Tinje. Koordinator razstave Ivo Leber, bo gotovo poskrbel za to, da si bomo razstavo lahko ogledali tudi v Avstraliji.

ZADNJI DAN LANSKEGA LETA je bilo v Sloveniji 1,990.266 prebivalcev, od tega 968.074 moških in 1,022.192 žensk. Sloveniji je manjkalo 57.936 prebivalcev do dveh milijonov.

Od celotnega števila prebivalcev Slovenije je bilo 3186 tujcev s stalnim bivališčem v Sloveniji, 26.146 tujcev z začasnim bivališčem, 18.870 beguncev in 1,942.062 slovenskih državljanov. V tujini je živel 30.336 Slovencev s stalnim bivališčem v Sloveniji.

Naseljenost slovenskih mest pa je taka: Ljubljana je imela 269.621 prebivalcev, Maribor 134.289, Novo mesto 50.862, Kranj 50.791, Celje 49.459, Koper 45.980, Nova Gorica 41.747 in Žalec 38.614. Ti podatki so bili objavljeni v začetku letošnjega avgusta.

ČLANI SLOVENSKEGA GORNIŠKEGA kluba dr. Henrik Truma so 6. julija, prav na rojstni dan triglavskega župnika Jakoba Aljaža, postavili

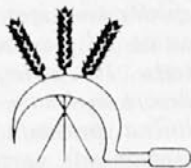
Skupina avstralskih Slovencev v steni Malega Triglava

THE GRAINARY BAKE HOUSE

Phone 846 7700

Melbournskim rojakom
se toplo priporočamo
z raznovrstnim domačim
pecivom, kruhom in še
drugimi dobrotami naše peči.

F. M. P. BRAČKO

1/110 JAMES STREET, TEMPLESTOWE 3106

5.40 m visok železen križ na vrhu Škrlatice. Prvi križ so na Škrlatici leta 1934 postavili jeseniški skalaši (Turistovski klub Skala), blagoslovil pa ga je škof Gregorij Rožman. Leta 1954 so križ z druge najvišje gore v Sloveniji (2738) nasilno odstranili znani neznani storilci.

Križ je prav tak, kot je bil tisti iz leta 1934. Ker je težak 200 kg, so ga nesli v osmih kosih, ki so jih potem na vrhu sestavili. Celoten križ je visok 6.10 m, od betonskega podstavka pa meri 5.40 m. Denar za njegovo izdelavo so prispevali člani kluba in prijatelji. Izdelal ga je Peter Berglez, mojster Logar iz Šenčurja pa je pomagal pri zahtevni strokovni izdelavi odlitka.

Dovški župnik France Urbanija ga je, ob udeležbi članov društva in drugih ljubiteljev planin, blagoslovil na prvi dan avgusta.

Liberalizem ali svobodnjaštvo ima svoj začetek v gospodarstvu, kjer je zahteval popolno svobodo, prostost od davkov, carin in drugih dajatev. V začetku 19. stoletja se je preselil na politično področje in kmalu zajel vse evropske države. Vsa politična vprašanja je liberalizem reševal po načelu nacionalnosti; zavzemal se je za svobodo tiska, izobrazbo, osamosvojitve malih narodov in splošno socialno obnovo. Čeprav so ga poskušali zatreti, se je liberalizem s političnega področja počasi selil tudi na versko stran. Verski liberalizem je bil v začetku še pozitivnega značaja, saj ni nastopal proti avtoriteti Cerkve, kasneje pa so njegovi pripadniki začeli prezirati Cerkev kot nositeljico oblasti v verskih zadevah. Pravi obraz je liberalizem pokazal leta 1848, ko se je pojavil v vseh treh oblikah hkrati.

Za Slomška je bila najbolj nevarna tretja oblika - verski liberalizem z načelom: človek je sam svoj gospodar in zakonodajalec; ne potrebuje ne Boga ne svetne oblasti. Leta 1849 se je Slomšek oglasil v katoliškem tedniku *Theologische Zeitschrift*. S "tremi prizori velike drame" je po zgledu škofa Sailerja in njegove duhovne vizije prihodnosti analiziral in realistično prikazal podobo zliberaliziranega sveta. Takole je zapisal: "V prvem prizoru sem videl, kako so se odpravljali od tebe, o Bog, popačeni politiki, rekoč: Ne potrebujemo te pri vladanju ljudstva in dežel; to moremo brez tebe... V drugem prizoru sem videl, kako so se odpravljali od tebe nespametni moralisti z besedami: Ne potrebujemo te več, da bi ljudi blažili in osrečevali; to moremo brez tebe... V tretjem prizoru sem videl, moj Gospod in moj Bog, kako so te celo besni teologi odstavili, rekoč: ljudi lahko napravimo modre in srečne tudi brez tebe... Tako postaja ljudstvo brez vere, vera brez življenja, svet brez pastirjev, duhovniki brez milobe, učenjaki brez modrosti, veliki ljudje brez ponižnosti, obredi brez moči, zlobnost brez strahu, krepost brez opore, mladina brez živih zgledov, prihodnost še strašnejša od sedanosti."

V praktičnem verskem življenju se je kot sopotnik verskega liberalizma pojavila verska brezbržnost, ki jo je Slomšek imenoval "tretji evangelist" pekla. Njeni skrajneži so zagovarjali mnenje, da je vsaka vera dobra, naj bo poganska, krščanska ali katoliška, zmerneži so širili prepričanje, da se more človek zveličati v vsaki krščanski cerkvi, tretji pa so zatrjevali, da je vsaka Cerkev ali vera škodljiva.

Leta 1857 je Slomšek v pastirskem pismu za postni čas spregovoril vsej škofiji: "Med nami se najdejo slaboverni ljudje, ki pravijo, da ni Boga ne

NA POTI DO OLTARJA

**SLOVENIJA NI DOBILA SVOJEGA PRVEGA
BLAŽENEGA ANTON MARTIN SLOMŠEK 3**

Vrli Slovenci! Ne pozabite, da ste sinovi matere Slave; naj vam bo drago materinsko blagovestna sveta vera in pa materina beseda! Prava vera vam bodi luč, materin jezik vam bodi ključ do zveličavne omike.

A. M. Slomšek

hudiča, ni nebes ne pekla in ko človek umre, ga ni več, kakor ni živine, ko jo zakolješ... Spet so drugi, ki pravijo: vseeno je, naj smo te ali one vere, samo da pošteno živimo, saj imamo vsi istega Boga. Hudo se moti, kdor govori, da vsaka vera enako velja. Ni vsaka vera od Boga in nas tudi ne vodi k Bogu, ampak samo tista, ki nam jo je razodel sam Bog po svojem Sinu in ki jo je božji Sin zapustil

Dunaj v času revolucije 1848

svoji Cerkvi; in ta je - naša sveta rimskokatoliška vera, ki so jo oznanjali apostoli, za katero so sveti mučenci dali svoje življenje... Kadar tebi, katoličan, drugoverci hvalijo svojo vero, kako je lepa, pohvali tudi ti svojo sveto vero, rekoč: vaša vera je lepa, a naša sveta katoliška vera je še stotisočkrat lepša."

FRAMASONSTVO IN BREZVERSKI HUMANIZEM

Framasonstvo je v gospodarstvo uvajalo liberalizem, v kulturo je vnašalo nestrokovnost, na političnem področju je botrovalo pri številnih revolucijah 19. stoletja, v verskem pogledu je zanimalo Cerkev in Kristusa, nastopalo je zoper avtoriteto škofov in papeža, poveljevalo je človeka in njegove naravne sposobnosti. Vera v popolnega človeka, z vsemi zgolj človeškimi, naravnimi krepostmi, je najvišji smoter framasonske družbe. Te nazore je skoraj docela sprejel brezverski humanizem, ki se je znova in znova pojavljal v zgodovini ter postavljaj človeka na božje mesto.

V pridigi "Das moderne Martertum des Clerus" je Slomšek pokazal, kaj misli o framasonstvu in brezbožnem humanizmu. Zanj sta bila to nazora, ki nista in nikoli ne bosta pobratila ljudi, marveč jih še razdvojila in človeško družbo razkrojila, kajti npravnost brez Boga ne more nikoli dati zadostnih temeljev in pravih nagibov za pristno humano življenje.

MATERIALIZEM

Proti družbenopolitičnemu režimu, ki so ga evropski državniki obnovili na dunajskem kongresu (1815), se ni borilo le liberalno meščanstvo, zahtevajoč političnih in narodnih pravic, ampak tudi nov delavski razred, najprej kot zaveznik meščanstva, a kmalu kot njegov najnevarnejši

tekmec. To je bil industrijski proletariat, ki se ni zadovoljil le z enakostjo v političnih pravicah, ampak je zahteval enakost tudi pri uživanju gospodarskih dobrin. Delo je postalo tako rekoč edina "božja služba", ki naj bi povezovala ljudi med seboj, ne pa z Bogom. Raj sreče ne leži v človekovi notranjosti ali v onostranstvu, ampak pred človekom, v imetju in uživanju dobrin.

Materializem zaradi katerega začne človek častiti stvari namesto Stvarnika je Slomšek imenoval "drugo veliko pregreho" svojega časa ali "pregrešno lakoto po časnem razveseljevanju in po svetnih dobrinah". Edino zdravilo, ki si ga je zoper njega izbral, je bilo oznanjevanje evangeljskega nauka.

Ob družbenopolitičnih in idejnih tokovih, ki so vdirali med slovensko ljudstvo in mu rušili verske in npravne temelje, Slomšek ni mogel in ni smel molčati. Zaradi splošne zmede v idejnem in ideološkem pogledu, zaradi napačno razumljene svobode in upiranja dajatvam, zaradi vedno pogostejših izgrediv, demonstracij in fizičnega obračunavanja z oblastniki in končno zaradi nastalega nezaupanja do Cerkve in njenih predstavnikov, se je moral oglasiti. Najprej je odločno nastopil zoper zahtevo, da se bogoslovci vključijo v "narodno gardo". Svaril je duhovnike, naj se v tako kritičnem času ne ukvarjajo s politiko. Drugega aprila 1848 je spregovoril pred vso javnostjo z znanim pastirskim listom: "Svetla resnica v zmešani svet". V njem se je postavil na stran ljudstva, a kljub temu ostro prijel kmete, ki so se upirali vsem dajatvam. Pozval je ljudi, naj potrpijo in si sami ne prisvajajo pravic.

Odločno je nastopal proti germanizaciji, kjerkoli se je dalo. Drugega junija 1848 je pisal celjskemu opatu M. Vodušku: "Tako se ne da več živeti v miru, oprijeti se moramo svete vojske. Ali se bomo držali Nemcev ali Slovencev? Le Slovencev, kar je prav. Nemci pretijo, da nam bodo spili materino kri, nas pa spravili ob sveto vero."

Prav zaradi reševanja narodnostnega in jezikovnega vprašanja so bila za Slomška mariborska leta najtežja leta njegovega življenja. Bil je izpostavljen ostrim napadom, spletkam in preganjanju avstrijske državne oblasti in domače poulične, nemško usmerjene in naščuvane drhali. Zaradi slovenskega delovanja je bil Slomšek edini med avstrijskimi škofi brez kakršnegakoli vladnega odlikovanja in priznanja.

/nadaljevanje prihodnjič/
Pripravila K. M.

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Čeravno je obletnica slovenske samostojnosti že več kot mesec in pol za nami, se bom najprej ustavil pri njej, saj jo Slovenci proslavljamo povsod po svetu, kjer smo si ustvarili domove.

V naši skupnosti smo se pri maši spomnili vseh tistih, ki so skozi stoletja položili svoja življenja na oltar domovine. Po maši smo imeli kratek a bogat kulturni program, ki ga je pripravila gospa Stanka Sintič. Odlomke iz del naših pesnikov in pisateljev je povezala v slavospev Sloveniji, ki se je dotaknil vsakega srca. Za trenutek smo se čutili močno povezane s svojo domovino, kjer nam je tekla zibelka otroštva in so nas naši starši učili slovenske besede in molitve. Zavest pripadnosti bi morala biti vedno bolj prisotna med nami, ne le kot neka otožna spremljevalka, ampak močna zavest, da imamo pod soncem košček zemlje, kjer so naše korenine. Samo takrat bodo tudi mladi čutili, da po njihovih žilah teče slovenska kri, čeravno so rojeni v Avstraliji. Ta zavest in ponost morata rasti najprej v družini, pri starših, nato pa tudi v naših skupnostih!

Žal so največkrat starši tisti, ki svoje otroke potujčujejo, ko z njimi govorijo v polomljenem tujem jeziku. Tako so starši večkrat tudi grobarji slovenstva. Težko jim je dopovedati, kaj bi rekel naš svetniški škof Anton Martin Slomšek...

V veliko veselje nam vsem je bil obisk mladih pevcev **Cerkvenega pevskega zbora Ignacij Hladnik iz Tržiča**, ki so med 17. julijem in 5. avgustom obiskali naša verska središča in nekatere klube. Pri nas v Adelaidi so bili od 26. do 28. julija. V petek, pozno popoldne, so se pripeljali z avtobusom do našega središča. Tu so jih že čakali nekateri gostitelji, ki so jih vzeli na svoje domove. V soboto čez dan so si Tržičani ogledali mesto, zvečer pa so nastopili v slovenskem klubu v Adelaidi. Nastopu je sledil družabni večer.

V nedeljo so najprej zapeli med mašo, nato je bil kratek koncert kar v cerkvi. Ljudje v cerkvi so jih sprejeli z navdušenjem in nepopisnim veseljem. Mladi, srebrni glasovi, so nam prišli tako do srca, da le redki niso imeli orošenega očesa. Lahko bi rekel, da je bil to pomladni dan v naši skupnosti. Koliko ur so žrtvovali za vaje, koliko ljubezni do domovine in Boga, vedo le pevci in Bog. Po maši

smo imeli v cerkveni dvoranici BBQ, kjer se je veselje nadaljevalo. Med veselim razpoloženjem smo praznovali polnoletnost pevca Aljaža Pogačnika. Tu bi rad izrekel zahvalo Angleli Dodič za veliko pozornost. Ura se je krepko pomaknila čez eno, ko so morali mladi pevci na dolgo pot proti severu do Cobber Pedyja in naprej. Pred odhodom smo pred cerkvijo napravili skupno sliko, v velikem krogu kot bratje in sestre, ki se že dolgo poznajo, zapeli, si rekli srečno poti in še kdaj nasvidenje v Avstraliji.

Težko je z besedami opisati doživetja te nedelje, ki bodo vsem ostala globoko v srcu. Hvaležni so lahko ti mladi za vzgojo, ki so jim jo dali starši. Občudovali smo njihovo iskreno prijaznost in globoko vernost; posebno vesel nasmeh in veliko potrpljenje, ki ga ima pevovodja Vito Primožič. Razgovori z njimi so delovali blagodejno, še posebej, ko je Vitova žena Kristina pripovedovala o svoji sestri, ki se je pred kratkim smrtno ponesrečila v slovenskih gorah. Tudi ona je pela pri zboru in jih povezovala s svojo plemenitostjo in globoko vernostjo.

Ponovil bom besede zahvale zboru iz Tržiča, ki sem jih izrekel v naši cerkvi: "Najvišje, kar more dati človek človeku, je trenutek prave sreče... Sladek spomin je dragocen zaklad, ki nikoli ne usahne. Kadar je srce revno in plašno, se ozre nazaj in je bogato (Ivan Cankar). Hvala vam za te trenutke, mladi pevci iz Tržiča."

Med veselje pa vedno kane tudi grenka solza žalosti...

Dne 18. junija je v bolnici Modbury končala zemeljsko življenje **URŠULA ŠPACAPAN**. Maša zadušnica je bila 21. julija v naši cerkvi, od koder smo jo pospremili k večnemu počitku na pokopališče Enfield. Pokojna Uršula je bila rojena 18. novembra 1921 v Novi Gori na Dolenjskem. Hčerki Mileni in njeni družini izrekamo sožalje, pokojna pa naj počiva v miru Božjem.

Dne 15. julija je umrl v domu za ostarele **ALOJZ CETINI**. Že tri leta je bil paraliziran. Končno se je po dolgem trpljenju, a lepo oskrbovan, v 69. letu starosti, preselil k Bogu. Pogreb iz naše cerkve na pokopališče Enfield, kjer čaka vstajena, je bil 19. julija. Naj počiva v miru!

Letos, na praznik apostolov Petra in Pavla, je minilo že dvajset let odkar sem bil posvečen za duhovnika. Doma v Sloveniji je imel naš letnik (duhovniki, ki smo bili skupaj posvečeni) lepo obletnico, na katero sem bil tudi jaz povabljen. Zaradi velike razdalje in drugih razlogov se mi tega

slavja ni bilo mogoče udeležiti. Zato sem pa v naši skupnosti, na sam praznik obletnice posvečenja, doživel tole: Naša skupnost mi je pripravila presenečenje, o kakršnem še sanjati ne bi upal. Najprej je prišel predsednik našega cerkvenega odbora in me nekako zvito povabil na večerjo. Na cesti je čakala limuzina in naju odpeljala v Richmond hotel, kjer so bili zbrani naši rojaki. Sprejeli so me z aplavzom, da so drugi gostje kar gledali, kaj se godi. Mora biti že kaj pomembnega! Počutil sem se, kot na novi maši, le da takrat še videli nismo takih limuzin. Bil je doživet večer. Ni manjkalo ogromne torte in lepih darov, ki mi bodo ostali v trajen spomin na adelaidsko skupnost. Razšli smo se pozno v noč, vsi dobre volje; jaz, ker

sem bil tako počaščen, ljudje pa zadovoljni, ker so mi lahko pokazali, da me imajo zares radi. Naslednji dan smo še pri cerkvi obhajali obletnico moje posvetitve; spet z veliko torto, ki so jo pokusili vsi navzoči.

Rad bi se vsem iz srca zahvalil za večer, ki mi bo ostal trajno v spominu. Ne bom omenjal posameznih ljudi, ki so ga organizirali, ker bi nehotе koga izpustil. S to vašo pozornostjo ste mi res pokazali, da me imate radi, vsaj večina. Bog vsem poplačaj za vse. Za naprej se bom še bolj trudil, da bi vam pomagal, kolikor bo v mojih močeh. Da bi še naprej ostali kot **družina**, kakor nas imenuje adelaidski nadškof Lenard.

pater Janez

Prvi rej

Konec meseca junija smo imeli v verskem središču v Merrylandsu folklorno skupino **Prvi rej** iz Canberre, ki nam je odlično predstavila slovenske narodne plesе pod vodstvom Ljube Vrtovec-Pribac. Posebej zanimiva je bila ženska in moška noša iz druge polovice 19. stoletja. Eno izmed takšnih oblek je nosila moja stara mama Neža, ki je bila rojena leta 1864. Njeno sliko hranim na trdi lepenki. Obleke so bile skrbno in mojstersko sešite, tako smo občudovali lepoto mladih v vsej polnosti. Malda otroška skupina je razvedrila srce vsakemu človeku.

Napovedovalka Marta Magajna nas je spomnila na polstoletni kulturni vandalizem v prejšnjem režimu: "Moja generacija ni poznala slovenskih narodnih noš, dokler nismo prišli v Avstralijo. Nismo vedeli, da ima vsaka pokrajina svojo nošo. Zdad si jih dobro oglejmo."

V res krasno izdelanih nošah so se proti koncu prireditve na odru pojavili mladi pari v primorski, štajerski, gorenjski in prekmurski narodni noši ter plesi teh pokrajin.

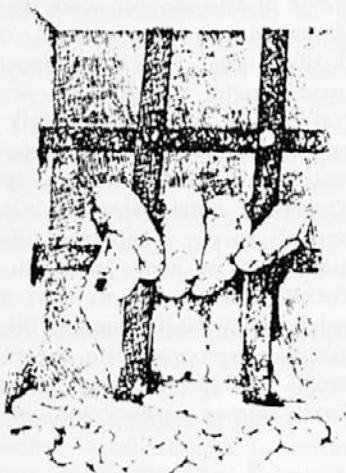
Medtem, ko smo čakali, da se mladi pari preoblečejo, nam je Marta tako doživeto recitirala Povodnega moža (napisal ga je zaljubljeni Prešeren), da smo ob zadnji kitici kar občutili nevihto in grom. Uboga Urška!

Veliko truda in ljubezni je bilo vložena v to delo, saj je Ljubi vzela priprava tega nastopa celi dve leti.

Vsi, ki sodelujete v teh folklornih skupinah, ste občudovanja vredni. Hvala Kamberčani, za trud; za to, kar delate iz ljubezni so slovenstva in naših skupnosti. Gotovo vas je tudi Bog vesel.

Jože Košorok

MOJE CELICE

TISKOVNEMU SKLADU PATRA
BERNARDA ZA NAŠE "MISLI":

\$80.- Fabijan Albin; \$42.- Rozi Lončar; \$40.- Rezek Jože; Rob Željko; Kosi Jože; \$34.- Čulek Franc; \$30.- Plaznik Jožica; \$20.- Simonetič Rudolf; \$10.- Smrdelj Albin; Horvat Franc; Ferfila Anton; Frances Restuccia; Ema Polak; Plej Štefan; Jesenko Bogomir; Lenko Valentin; Pišotek Magda; Pirc Ružica; Krojs Sofia; Tomažič Franc; Gašperin Danilo; Mikac Julijana in Silvo; Simčič Rudi; Gomizel Elza; Panter Emil; Slavec Dorica; Mršnik Robert; Mršnik Nada; Abram Zorko; Stepančič Adrijana; Mersel Stanislav; Kalc Anica; Pozvek Franc; Golčman Stanko; \$6.- Kranjc Franc; \$5.- Flisar Marija; Ritonja Milica; Hilla Helena; Peckham Ema; Magdalenič Marija; Ogulin Stanislav; Golob Ivan; Košak Ivan; \$4.- Kavčič Francka.

Dne, 11. julija 1996, je nekdo iz S.A - Adelaide poslal priporočeno pismo s čekom za \$ 50.- (Commonwealth Bank). Na pismu ni naslova pošiljatelja, v njem pa ni bilo nobenega pripisa. Prosimo pošiljatelja, naj se javi.

ZA MISIJONE IN NAŠE
POSINOVLJENE
MISIJONARJE:

\$50.- Kosi Jože (za p. Pepija);
\$20.- Anton Kristan (za lačne);
\$10.- Smrdelj Albin (za lačne),
Marija Magdalenič (za lačne).

ZA LAČNE SIROTE
MATERE TEREZIJE:

\$100.- Mila Vadnjak (v spomin na pokojno Zlato Abram).

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERNO POVRNI!

/ CELICA 153 /

Celica, ki je bila za enega jetnika, samica, je morala sprejeti več stanovalcev. Postopoma so prihajali: Darko Slapšak, Franc Fortuna in kasneje tudi Nace Škoda. Bila je pisana družba. Darko je bil sin Julija Slapšaka, učitelja. V Ameriki je imel brata duhovnika, doma pa celo vrsto sester in nečakov. Po odstranitvi dr. Leniča s škofije je postal škofov tajnik. To je bila takrat nevarna služba. Namesto škofa so zapirali tajnike. In tako je tudi Darko zašel v to svojevrstno družbo, ki je leta 1953 štela nad sto duhovnikov. Darko je bil vedrega značaja. Znal je razvedriti družbo. S prisrčnimi risbami je ob godovih razveselil tega ali onega. Čeprav je bil rahlega zdravja, se ni nikoli pritoževal. Močno je zaupal v božjo previdnost.

Docela nasprotnega značaja je bil Fortuna. Pristen Gorenjec s svojim "prekvat" na ustih, nekoliko trd v besedah, po srcu pa dober. V tej družbi, ob branju knjig in prijateljskih pogovorih so minevali dnevi in meseci leta 1953. Prišla je jesen. Trije moji sostanovalci so imeli v jesenskih mesecih godove, patru Marjanu pa se je stekel zapor. Ko sem iz pripovedovanja spoznal njihove usode, sem sklenil, da vsakemu zlijem v verze glavne dogodke iz njihovega življenja. Vse to za veselo razpoloženje. Darko je vedno napravil spored: pesem, govor, deklamacija, darovi. Dar je bil seveda zelo skromen, iz paketa, ki smo ga dobili od doma.

Prvi je prišel na vrsto Franc ali Franček, kot smo ga klicali. Oktobra je imel god, ki ga je hotel zatajiti. Deklamaciji sem dal naslov: Prekvatemu Frančku za god.

PREKVATEMU FRANČKU ZA GOD

1. Včeraj si nas res navlekel
in izmaknil se kot tat,
danes pa sem te dotekel
in ne uideš mi-prekvat!
2. Ker si tako nam zagodel,
zgrabil bi te koj za vrat,
z iglo nekam bi te zbedel,
da bi pomnil to-prekvat!
3. Da vse to ne bo brez kazni,
da izpereš greh kosmat,
koj kozarec ta izprazni
in poslušaj me-prekvat!
4. Med Tržičem in Ljubljano
je prelepo mesto Kranj,
po vsem širnem svetu znano
in središče Tvojih sanj.
5. Tam si trgal v šoli hlače,
tam si mami lizal mleko,
hrustal birmanske kolače
in se hodil kopat v reko.
6. Ker si bil odprte glave,
rekli so: Naj bo pastir,
a za duše, ne za krave
in naj jim prinaša mir.
7. Bil pastir si na Gorenjskem,
kjer preslavni je Tržič
in nato še na Dolenjskem,
kjer si vzljubil vinski grič.
8. Na Gorenjskem gor si zrasel
in postal si tak junak,
da si z Vovkom črede pasel,
kar pri nas ne zmore vsak.

9. Ker bile so v Tebi sile,
Bog Ti je naložil križ,
da bi s Kristusom vodile
Te po poti v paradiz.
10. Poslovil si se od fare
in zašel med franciškane,
kjer si znance srečal stare
in prijatelje Ti vdane.
11. Romal si nato v zapore
med ledene, sive stene,
polne žalosti in more,
kjer mladost kaj hitro uvene.
12. Štel si ure in minute,
ki so tekle kaj počasi
in nato noči prečute.
To bili so hudi časi.
13. V Novem mestu in Ljubljani,
v Mariboru in na Žalah
so spomini posejani
kakor školjke na obalah.
14. Ko bila je huda zima,
Te sprejela je ta soba,
kjer si srečal mlada poba
in sedaj sediš med njima.
15. Tu si užival spoštovanje
kakor sivolasi starček;
da zasluživa priznanje,
Dare, daj mu še kozarček!
16. Tu si Ti zares užival:
jedel, hodil, bral in pisal,
mislim, da tu nisi ribal,
pač pa včasih prah obrisal.

CELOLETNA ŠOLA SLOVESNEKEGA JEZIKA 1996/97

Celoletna šola je intenzivni tečaj slovenskega jezika, ki traja celo šolsko leto, od začetka oktobra do konca maja, vsak dan od 9.30 do 13.00, to je 20 šolskih ur na teden. Sicer pa je razdeljen na tri dele:

1)
od 30.9. do 13.12.1996, obsega 216 ur pouka in stane 580 USD. Namenjen je začetnikom oziroma tistim, ki želijo spoznati osnove slovenskega jezika.

2)
od 13.1. do 28.4.1997, obsega 216 ur pouka, stane pa 580 USD. Namenjen je tistim, ki osnove slovenščine že poznajo. Začetnikov v drugi del ne sprejemamo.

3)
od 14.4. do 30.5.1997, obsega 128 ur pouka, stane pa 450 USD. Namenjen je nadaljevalcem in izpopolnjevalcem. Program je sestavljen iz pouka slovenskega jezika in specializiranih tečajev, ki se oblikujejo glede na zanimanje udeležencev (slovenska kultura, poslovna slovenščina, konverzacija...)

Na Celoletni šoli učijo izkušeni in prijazni lektorji. Jezikovni pouk pa spremljajo tudi predavanja o slovenski stvarnosti, kratke ekskurzije, ustvarjalne delavnice, obisk gledališča, ogled slovenskih filmov in še kaj.

Prijave in plačilo

Prijavite se lahko do 31. avgusta 1996 za prvi del, kasneje pa za vsak del posebej. Prijava znaša 50 USD. Preostalo šolnino plačate prvi teden po prihodu v šolo. V ceni je vključen pouk, vse dejavnosti v okviru šole in učbeniki.

**Štipendije, nastanitev,
zavarovanje, status**

Ministrstvo za šolstvo in šport
Republike Slovenije vsako leto
podeli nekaj štipendij, ki so
namenjene udeležencem slovenskega
porekla, možnosti za štipendije pa
so tudi v okviru mednarodnega
sodelovanja. Prošnje za štipendije
naslovite na:

Ministrstvo za šolstvo in šport
ga. Eva Jurman
Ulica stare pravde 6
1000 Ljubljana
Slovenija

Udeleženci z vpisom v Celoletno
šolo slovenskega jezika ne dobijo
študentskega statusa. Zato morajo za
nastanitev v Sloveniji poskrbeti
sami. Prav tako je priporočljivo že
pred prihodom v svoji državi urediti
zdravstveno zavarovanje. Pač pa
vpis omogoča nekatere ugodnosti,
kot so popust pri prevozu, prehrani,
športnih, kulturnih in drugih
študentskih dejavnostih.

Za Celoletno šolo slovenskega jezika
se prijavite na naslov:

Filozofska fakulteta
Center za slovenščino kot 2. jezik
Tečajji slovenskega jezika
Aškrčeva 2
1000 Ljubljana
Slovenija

telefon: ..386 (0) 61 1769238
fax: ..386 (0) 61 1257055

17.
**In tedaj je vse frčalo:
žajfa, knjige, lončki, žlica
in če kaj je sploh ostalo,
prazna je bila polica.**

18.
**Poln smeha, dobre volje
stiskal si mi nos in grlo.
Daretu bilo je bolje,
njega ni prav nič potrlo.**

19.
**Danes vse Ti odpustim:
sunke in polivke vode,
le za ušesa se bojim,
da ne učakajo svobode.**

20.
**Srce Tvoje res je blago,
polno usmiljenja, dobrote.
Vsem ostalo nam bo drago,
ko nas zapustiš sirote.**

25.
**Ti pa, dragi naš sobrat,
truden boš in pojdeš spat
ter porečeš še enkrat:
Prekvat, prekvat, prekvat!**

V verzih je povedano, kar se je dogajalo v tej celici, ko
smo si delili delo, dražili drug drugega in se po svoje
zabavali, da bi nam prej minil čas. Včasih je prišlo tudi do
trenj, ki jih je Dare znal ublažiti. Hudomušnost mladega
človeka ni vedno po volji starejšemu in nikoli ne veš, kdaj
koga užališ.

/Nadaljevanje sledi/

Avstralska
farma
blizu
Mittagonga
N.S.W.

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Med novokrščenci naj najprej omenim **Rosa** in **Sarah Candusso**, ki sta bila krščena v cerkvi sv. Jožefa v Northcotu. Rodila sta se v družini Johna Candusso in Magde, rojene Smrdelj.

V soboto, 13. julija je bil v naši cerkvi sv. Cirila in Metoda krščen **Mark James Carpenter**. H krstu sta ga prinesla starša **Chris Carpenter** in **Tania**, rojena Vitez.

Dne 27. julija pa je bil krščen **Damon Stan Alan Ogrizek**. Njegova starša sta **Stan Drago Ogrizek** in **Amanda Louise**, rojena **Warrner**. Tudi ta krst je bil v naši slovenski cerkvi.

Novokrščencem želimo, da bi ob dobrem zgledu staršev in botrov ter z božjim blagoslovom postali dobri ljudje in kristjani.

V zakonski stan sta 6. julija stopila **John Ian Mamilovič** in **Ingrid Paula Rutishauser**. Poročila sta se v naši cerkvi v Kewju. John je sin slovenskih staršev **Stankota** in **Vere**, rojene **Kovačič**. Ingrid pa je po rodu Švicarka.

V soboto, 10. avgusta, sta si pred oltarjem cerkve sv. Cirila in Metoda obljubila zvestobo **Helena Berkopec** in **Ignac Zver**.

Obema paroma iskrene čestitke in božjega blagoslova na skupni poti skozi življenje.

Dne 27. junija popoldne je v Maroondah Hospitalu umrl **FELIKS GERDAK** za posledicami pljučnice in srčnega infarkta. Pokojni **Feliks** se je rodil v družini **Jožefa** in **Frančiške**, rojene **Šmigoc**, 9. maja 1931, v Šentvidu pri Ptujju. V Avstralijo je

*Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,
Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 9853 8118 in (03) 9853 7787
Mobile: 015 555 840 Fax: (03) 9853 6176
Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11 – 15 A Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel. in Fax: (03) 9853 1054*

prišel med leti 1962 in 1963. Rožni venec ob krsti pokojnega smo molili 1. julija zvečer ob pol osmih v naši cerkvi. Naslednji dan po pogrebni maši smo ga pospremili na pokopališče v Lilydale. Za njim žaluje žena **Angela**. Pokojni ima doma še dve sestri **Vero** in **Slavo**.

Dne 2. julija je doma v Sloveniji umrla **ROZA LEDINEK**, mama **Jožice Paddle-Ledinek**, ki je dobrih dvanajst let pripadala naši skupnosti, pred petimi leti pa se je vrnila v rodne kraje. Pokojna mama se je rodila 25. avgusta 1908. Pokopali pa so jo 4. julija na Pobrežju v Mariboru. Za njo žalujejo njeni v Sloveniji, tukaj pa hčerka **Jožica** z možem ter vnuka **Paul** in **Alenka**.

Cerkev
Svete družine
v Geelongu,
kjer se enkrat
na mesec
zbiramo k
slovenski maši

Dne 4. julija je v geelongški bolnici nenadoma umrla LOJZKA JAGER, rojena ROME. Rodila se je 24. maja 1927 v Volavljah pri Prežganju. V Ljubljani se je leta 1955 poročila z Vinkom Jagrom. V Avstralijo sta preko Italije prišla na ladji Roma leta 1962 in se naselila v Geelongu, najprej pri Lojzki sestrini Anici, nato pa sta si zgradila svoj dom. Lojzka je bila skupaj z možem Vinkom vrsto let pri cerkvenem pevskem zboru. Nekaj časa so imeli vaje kar na njenem domu. Rožni venec ob krsti pokojne je bil 7. julija zvečer v cerkvi Svete družine v Geelongu, kjer imamo navadno slovensko mašo. Naslednji dan smo imeli v isti cerkvi pogrebno mašo in jo nato pokopali na Western Cemetery. Za njo žalujejo mož Vinko, sinova Vinko in Rajko ter sestra Anica Rezelj, dve sestri pa ima še doma.

V soboto, 6. julija, zgodaj zjutraj je v Domu matere Romane umrla ŠTEFANIJA ŠOREC, rojena MARINČIČ. Rojena je bila 26. decembra 1904 v Zagorju pri Pivki. V domači fari se je leta 1935 poročila z Antonom Šorcem. V zakonu so se jima rodili otroci Marija, Tone in Božidar. Preko Pariza, kjer so nekaj časa živeli, so se drug za drugim preselili v Avstralijo. Mama Štefanija je prišla sem leta 1967. Mož Anton je umrl 26. januarja 1992 in je pokopan na keilorskem pokopališču. Pogrebno mašo za pokojno Štefanijo smo imeli 10. julija v naši cerkvi, rožni venec ob krsti pa večer pred tem. Zdaj počiva na keilorskem pokopališču v grobu svojega moža. Za pokojno žalujejo otroci z družinami in drugo sorodstvo.

V sredo, 10. julija, zjutraj je na svojem domu v Essendonu umrl za srčno kapjo ANTON MENARD. Rojen je bil decembra 1936 v Gorici. V Avstralijo je prišel leta 1957 preko Italije. Leta 1966 se je poročil z Evelino, italjanskega rodu, ki je pred nekaj leti umrla. Pogrebna molitve za pokojnega Antona so bile 16. julija v kapeli pogrebnega zavoda Joseph Alison v Essendonu, od tam pa so ga pospremili na keilorsko pokopališče, kjer že počiva njegova žena. Za njim žaluje hčerka Marija.

Dne 20. julija je v zavetišču za umirajoče Caritas Christi v Kewju umrla ZLATA ABRAM, rojena MENART. Pokojna Zlata se je rodila 25. aprila 1929 v Domžalah. Po vojni je odšla čez mejo in se v begunskem kampu v Italiji leta 1948 poročila z Milošem Abramom. Preko Nemčije sta prišla leta 1950 z ladjo *Fairsea* v Avstralijo in si uredila dom najprej v St. Albansu in nato v Kewju. Pogrebne molitve za pokojno Zlato so bile v kapeli pogrebnega zavoda Le Pine Kew 25. julija popoldne. Za njo žalujejo mož Miloš, otroka Sonja

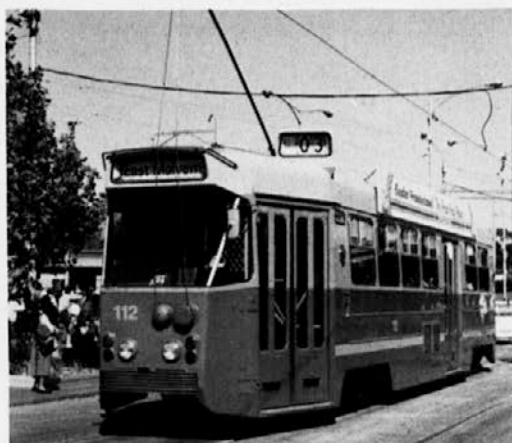
in Zoran ter drugo sorodstvo.

Prvo nedeljo v juliju smo praznovali **god zavetnikov naše cerkve**. Priporočili smo se sv. Cirilu in Metodu, da bi kot ena družina napredovali v veri, zaupanju ter povezanosti z Bogom in med seboj. Po maši smo se zbrali v dvorani na pogostitvi. Bog povrni vsem, ki ste prinesli darove za našo skupno mizo, posebej še gospodinjam in društvu sv. Eme, ki so nam postregle. Za proščenje navadno oddate svoje darove v kuverticah. Tokrat se jih je vrnilo 205 (\$3,908.-). Hvala vam za vaše darove.

V odsotnosti p. Bazilija je prišel med nas hrvaški duhovnik iz Clifton Hilla **gospod Josip Grubišič** in na drugo nedeljo v juliju, ko imamo mašo tudi v Geelongu in St Albansu, maševal v naši cerkvi. Potrudil se je in maševal slovensko.

Na praznik Karmelske Matere božje je **papež imenoval za novega melbournskega metropolita** dosedanega naslovnega škofa Skale in hkrati melbournskega pomožnega škofa **GEORGA PELLA**. Dosedanji nadškof Frank Little, ki je bil večkrat tudi v naši slovenski skupnosti, je vodil nadškofijo 22 let. Zaradi slabega zdravja se je tej službi odpovedal. V posebnem pismu se je zahvalil duhovnikom in vsem vernikom, za njihovo ljubezen do Cerkve in njeno uresničevanje v dejanjih.

Tretjo nedeljo v juliju, ko smo imeli tudi kosilo za upokojence, je bil med nami **Cerkveni pevski zbor IGNACIJ HLADNIK** iz Tržiča. Zbor je bil ustanovljen leta 1979 kot mladinski zbor v domači župniji. Kasneje je prerasel v mešani zbor z močno zasedbo; povprečna starost pevcev je še vedno okrog 22 let. Vsi pevci niso mogli na pot, kljub

Za prevoz po Melbournu je še najbolj uporaben tramvaj, ki postaja turistična zanimivost mesta

temu jih je bilo čez trideset in so se kod zbor dobro predstavili. Najprej so peli pri deseti maši, nato pa so imeli koncert narodnih in umetnih pesmi v dvorni pod cerkvijo. Navzoči so jih navdušeno poslušali. Tržiški pevci, ki jih vodi Vito Primožič, so prinesli s sabo tudi lastno kaseto in lasersko ploščo božičnih pesmi Presveta noč. S svojo pesmijo so nam poklonili košček domovine, s svojo mladostjo pa tudi upanje, da bo Slovenija še živela. Po kosilu, gospodinje so tokrat nahranile kar dvesto ljudi, se je oglasila harmonika, saj so imeli pevci s sabo tudi godca.

Tržičani so si želeli ogledati tudi Avstralijo. Poslovali so se od nas in se odpeljali na dolgo pot preko Mt. Bullerja in Canberre, do Adelaide. Od tam pa preko Ayers Rocka in Alice Springsa, do Townsvilla in Brisbana.

Zadnjo nedeljo v juliju ste v dvorani pod cerkvijo lahko dobili klobase in zelje. Srečku Brožiču, ki je tudi tokrat naredil klobase, Društvu svete Eme in drugim gospodinjam, ki ste pomagale v kuhinji in dvorani, iskrena zahvala.

Kot je Društvo svete Eme prej vrsto let zbiralo denar za Dom matere Romane, tako skrbijo danes za naše središče in pomagajo z denarjem pri cerkvi in v dvorani. Zdaj pa so članice obljubile, da so pripravljene pomagati tudi pri Baragovem domu, če bi kaj naredili.

In tako se je začelo. Najprej smo pospravili nekatere prostore. Zora, Olga, Marija, Marta so se pošteno namučile, da so prišle stvari na svoje mesto. Seveda ne bi šlo vse tako gladko brez Valentina Lenka.

Tako je danes že skoraj končana kopalnica s straniščem v tistem delu doma, kjer stanujeva s patrom Bazilijem in imamo škofovo sobo. Za to delo je bilo žrtvovanih precej ur in pridnih rok. Tone Cevec, Srečko Brožič in so Janez Rotar začeli razbijati in podirati in nazadnje postavljati stvari na svoje mesto. Stanko iz Zora Kirn, ki sta ta mesec več pri nas kot doma, sta prevzela vse drugo, od zidanja, ometavanja, do stropa in poda s ploščicami vred. Danny Stibil s svojim očetom je uredil vse v zvezi z vodovodarstvom, Alex Bratina pa skrbi za to, da poskrbljeno tudi za elektriko. Bog vam povrni za vse.

Poleg kopalnice pa smo še enemu prostoru dali novo podobo. To je arhivska soba. Tone Cevec je skrbno sestavil veliko omaro s policami, kjer je že zloženo obsežno gradivo slovenskega tiska v Avstraliji.

Že nekajkrat sem omenil, da zbiramo vse, kar je bilo tiskanega v Avstraliji, pa je povezano z našo

DVAINDVAJSETI MLADINSKI KONCERT

KORAJŽA

VELJA

V organizaciji verska in kulturna
središča Kew bo:

v soboto, 5. oktobra ob šesti uri popoldne v
dvorani slovenskega društva PLANICA,
Springvale. V nedeljo ob deseti uri dopoldne
pa bo mladinska maša v slovenski cerkvi.
Prijavnice za koncert dobite v vseh verskih
in kulturnih središčih.

to, da bo povsod tudi elektrika. Bog vam povrni za vse.

Poleg kopalnice pa smo še enemu prostoru dali novo podobo. To je arhivska soba. Tone Cevec je skrbno sestavil veliko omaro s policami, kjer je že zloženo obsežno gradivo slovenskega tiska v Avstraliji.

Že nekajkrat sem omenil, da zbiramo vse, kar je bilo tiskanega v Avstraliji, pa je povezano z našo skupnostjo. Tako se je nabralo že kar precej materjala od revij, glasil, do plakatov za prireditve, društvenih obvestil in oznanil ... Janez Primožič iz Qld. nam je poslal prve letnike Misli, nekatere številke Vestnika in Žara ter drugo, za kar mu gre iskrena zahvala. Med drugim je našel svoj prostor v sobi tudi majhen listek - potrdilo o plačani naročnini za Misli. Na videz gre za povsem nepomembno stvar. V resnici pa nam pove marsikaj. Izpolnjen je bil septembra 1952, torej v prvem letu izhajanja Misli. Zaporedna številka 158 nam pove, da je bilo v tistem času že toliko naročnikov Misli, ki so poravnali naročnino ali dali dar zanje. Na njem je podpis prvega urednika. Potrdilo je bilo izdano za en funt. Tako majhen listek pove veliko, čeprav bi ga vsak normalen človek že zdavnaj vrgel v smeti. Še tako neznatna stvar, ki vam je morda v napoto, bo dragocena v našem arhivu, zato ste še vedno naprošeni, da nam tiskovine in razmnoženine posredujete, če jih ne rabite več.

pater Tone

Z VSEH VETROV

V VETRINJU, v predmestju Celovca, so 5. julija slovesno odprli in blagoslovili prenovljeno Mohorjevo tiskarno, ki se je tja iz Celovca preselila že lani. Za nemoteno in hitro delo ima tiskarna zdaj na voljo zelo praktične prostore in razširjen strojni park. Z naročniki je vzpostavljena tudi elektronska povezava prek poštne zveze ISDN, tako da na primer dopisniki tednikov Nedelja in Naš tednik lahko tja kar po žični zvezi pošljejo že oblikovane časopisne strani.

Prva tiskarna Mohorjeve družbe v Celovcu je bila odprta že leta 1871 in je delovala tam do leta 1919. Ob velikodušni podpori izseljencev iz Amerike so tiskarske stroje znova pognali leta 1951. Šele s pomočjo Mohorjeve tiskarne je takrat šlo v tisk mnogo del, ki so odkrivala resnico o dogodkih po vojni v Sloveniji.

Mohorjeva tiskarna je pomemben delodajalec za večje število sodelavcev iz dvojezične Koroške. Velika prednost te ustanove pred drugimi tiskarnami je dvo- in večjezičnost njenih sodelavcev, kar znajo izkoristiti tudi naročniki iz Slovenije.

EDEN NAJSTAREJŠIH LJUDI na svetu, 139-letni Bir Narayan Choundury, je izjavil, da je "utrujen od življenja in da želi čimprej umreti". "O Bog. To je predolgo življenje. Utrujen sem. Bog poslušaj moje molitve. Podari mi hitro smrt", vsak večer prosi Choundury, ki živi v Nepal, eni najrevnejših držav na svetu.

NEKAJ DNI pred francoskim državnim praznikom (14. julij) je francoski predsednik Jacques Chirac podelil visoko odlikovanje prelatu dr. Francetu Rodetu; imenoval ga je za viteza državne reda za zasluge. Kot sporoča francoski

veleposlanik pri Svetem sedežu Jean Louis Lucet, Je Francija s tem imenovanjem priznala izjemne zasluge dr. Rodeta, predvsem njegovo delo pri kardinalu Poupardu, predsedniku Papeškega sveta za kulturo.

VIDEMSKA NADŠKOFIJA je gostitelj letošnjega srečanja treh dežel - Slovenije, Avstrije in Italije. Ker so začetki tega srečanja povezani s Svetimi Višarjami, so tudi za letošnje srečanje izbrali prizorišče v senci te znamenite božjepotne cerkve v kraju Žabnice, ki so ga Italjani poimenovali Camporosso. To srečanje bo 17. avgusta letos.

TISKOVNI PREDSTAVNIK Svetega sedeža Joaquin Navarro Valls je novinarjem izjavil, da papež Janez Pavel II. namerava obiskati Sarajevo. Podrobneje se bo začel z obiskom ukvarjati po volitvah v BiH sredi septembra. Papež je bil že pripravljen oditi v to preizkušeno mesto septembra 1994, vendar so mu pot odsvetovali iz varnostnih razlogov.

V vatikanskih krogih menijo, da bi bil primeren čas za obisk mesec oktober, potem pa je v Sarajevu že prehladno za množične prireditve na prostem. V Sarajevu papeža že čaka papamobil, ki so ga tja pripeljali z letalom Unproforja le nekaj ur pred odpovedjo načrtovanega papeževega obiska.

MANLIO CECOVINI, nekdanji tržaški župan, je v pogovoru za Il Piccolo izrazil pesimizem glede bližnje prihodnosti Trsta, dolgoročno pa mu je napovedal razvoj. Med drugim je spregovoril tudi o manjšinskem vprašanju in povedal, da bo sožitje nujno: "Manjšine moramo obravnavati kot del nas, moramo jim pomagati, da premagajo prastari strah. Mi moramo narediti prvi korak. Tudi če je manjšina nekoliko privilegirana, se nad tem ne zgražam. To se dogaja v vseh evropskih državah. Res je, imajo drugačno kulturo. Toda kadar slišim govoriti o domnevni italijanski večvrednosti, se nasmehnem: V Sloveniji za razliko od Italije ni nepismenosti. In

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.

VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.

85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.

Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

Viktorijskim rojakom
se priporočamo za razna
obnovitvena dela na grobovih
in tudi nove spomenike
na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street

Craigieburn VIC 3064

Telephone: (03) 308 1652

Facsimile: (03) 308 1652

Mobile:

018 348 064

018 531 927

R
&
R

vsi tržaški Slovenci govorijo oba jezika. Ali tudi mi lahko to rečemo?" se je na koncu vprašal Cecovini, ki med svojim županovanjem Slovincem ni bil preveč naklonjen.

EVROPSKA ZVEZA, ki je leto 1997 razglasila za leto boja proti rasizmu, je za dejavnost boja proti rasizmu, sovraštvu do tujcev in antisimetizmu namenila proračun v višini 6 milijonov ekujev.

V prihodnjem letu namerava Evropska zveza pripraviti več seminarjev in konferenc za spodbujanje boja proti vsem oblikam sovraštva do drugačnosti. Spodbuditi želi razpravo o ukrepih, ki jih je treba sprejeti proti pojavom rasizma in nestrpnosti v Evropi. Posebno pozornost bo namenila boju proti rasistični propagandi v javnih občilih, ki se je v zadnjem času začela širiti tudi prek računalniške mreže Internet.

V **ŠVICI** je skupina paleontologov odkrila 1.500 stopinj dinozavrov. Stopinje, od katerih je približno 300 dobro vidnih, so odkrili pri soteskah pri Moutierju na približno 6.000 kvadratnih metrih apnenčaste površine. Površina - gre za skalo - je stara približno 150 milijonov let. Stopinje, velike od 60 centimetrov do 1,4 metra, so od brontozavrov, vrste rastlinojedih dinozavrov, ki so v dolžino merili od 25 do 35 metrov. Glede na razkorak med

stopinjami, so strokovnjaki ugotovili, da so se živali gibale s hitrostjo od 5 do 10 kilometrov na uro.

PRIBLIŽNO 50 kanadsko-slovenskih in nekaj slovenskih skavtov je konec meseca julija taborilo v Srednji vasi pri Bohinju. Med dvanajstdnevnim taborjenjem so se povzpeli na Triglav in si pod vodstvom Izseljenškega društva Slovenija v svetu in slovenske skavtske organizacije prek Vršiča ogledali še izvir Soče, Bovec, Postojnsko jamo in Ljubljano.

Slovensko skavtsko organizacijo v Kanadi je pred 35 leti ustanovil duhovnik France Sodja. Vanjo lahko vstopijo otroci, ki imajo vsaj enega od staršev slovenskega rodu in so člani slovenske župnije.

KATOLIŠKA CERKEV na Slovaškem po desetletjih komunističnega zatiranja beleži znatno povečanje števila duhovniških poklicev. Letos je bilo v duhovnike posvečenih kar sto sedemnajst diakonov, sedeminosemdeset škofijskih in dvajset redovnikov. V semeniščih je več sto bogoslovcev. Posvečeni pripadajo *prvemu rodu* duhovnikov, ki so začeli študirati po političnih spremembah.

TUDI LANSKO LETO je bilo pri avstrijski Karitas v znamenju pomoči ogroženim ljudem v tujini. Tretjino pomoči tujini so namenili zaradi vojne ogroženim ljudem v nekdanji Jugoslaviji.

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

V.F.L

PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,

DANDENONG, 3175

Ph: 793 1477 Fax: 793 1450

COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- *BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

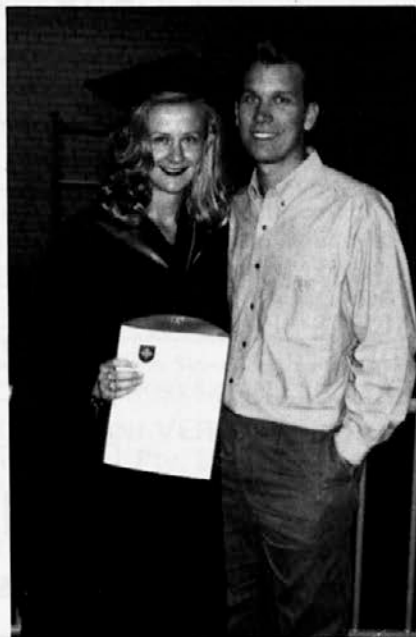

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

MARGARET GRŽELJ prihaja iz zavedne in dejavne slovenske družine. Rojena je bila leta 1971 v Auburnu (N.S.W.). Oče Gino je doma iz Malih Loč pri Ilirski Bistrici, mama Jerica pa je Notranjka, iz Godoviča nad Idrijo.

Prvih deset let je Margaret hodila v katoliško šolo St. Peter Chanel v Regents Parku, enajsto in dvanajsto leto pa je končala v Benedict Senior College v Auburnu. Po treh letih dela pri zavarovalni družbi AMP v Sydneyu se je vpisala na Avstralsko katoliško univerzo v Castle Hillu in po štirih letih uspešnega šolanja dosegla naslov Bachelor of Education (Mathematics/Computing). Sedaj poučuje na Marist Boys' High School v Parramatti.

V Grželovi družini od nekdaj govorijo slovensko. Tako je morala še majhna Margaret v Slomškovo šolo v Merrylands. Pa ne prav rada, je priznala. Večkrat so ji bolj dišale palačinke, ki jih je delala sestra Ksaverija, kot pa pouk sam. Tako pač je, da otroci nič bolj ne sovražijo od šole, še zlasti, če je ta ob sobotah! Vseeno pa se je Margaret pridno učila, je pripomnila mama. Rada je pela in deklamirala naše narodne pesmi na proslavah ter nastopala v igrakah. Nebenega piknika in izleta ni

Mlin na Muri

Vsak dan
se vrte kolesa
od jutra do večera
in meljejo sedanji čas
v moko večnosti...

Pavel Berden

zamudila. S starši in sestro je redno hodila k slovenski maši in tam prejela zakramente. Liturgično bogate praznične maše so ji še danes pri srcu. Po končani Slomškovi šoli je obiskovala slovenski pouk na državni šoli in iz slovenščine tudi maturirala. Dvakrat je že obiskala Slovenijo. Občuduje to lepo deželo in že komaj čaka, da jo pokaže tudi svojemu zaročencu Johnu, ki je dalmatinskega rodu.

Margaretina sestra Danica si je prav tako izbrala učiteljski poklic; poučuje na šoli sv. Feliksa v Bankstownu. Tudi ona je obiskovala slovenske šole in v znanju materinega jezika tako napredovala, da je pozneje sama nekaj let poučevala v Slomškovi šoli in na Girls High School v Bankstownu. Ko se je šest mesecev mudila v Sloveniji, je obiskovala tudi Poletno šolo slovenskega jezika v Ljubljani.

Čeprav so starši vzgajali hčerki v slovenskem duhu, pa Margaret in Danico že lep čas pogrešamo pri sv. Rafaelu. Vedela sem, da sta kot učiteljici z domačo pripravo na šolo zelo zaposleni. V nadaljnjem pogovoru pa sta mi še povedali, da osnovnošolsko poznanstvo ne požene globokih korenin. Novi sošolci in pozneje sodelavci, prijatelji in življenjski partnerji te hočeš nočeš pripeljejo v novo bivanjsko okolje. Polagoma zaživiš z njimi tudi novo skupnost, s katero deliš svoj čas in sredstva, vrednote in prijateljske večere.

Margaret in Danici želimo, da bi kot učiteljici pri dobrem zdravju in z božjim blagoslovom uspešno vzgajali mlade Avstralce v dobre ljudi in državljane ter da bi pripeljali do zrelosti tudi slovensko dušo, ki jo nosita v sebi.

pripravila s Francka

Urad veleposlaništva v Canberri ima uradne ure ima vsak delovni dan od desete do ene ure popoldne. V tem času lahko dobite osebno ali po telefonu vse potrebne konzularne informacije.

Naše veleposlaništvo uraduje na naslovu:
ADVANCE BANK CENTRE - LEVEL 6.
60 Marcus Clarke St., CANBERRA CITY
Številka telefona je (06) 243 4830.
Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pošiljajte na poštni predal: EMBASSY OF SLOVENIA,
P.O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608

Veleposlaništvo RS sporoča še, da svojci v domovini skušajo stopiti v stik z naslednjimi osebami:

- Albert PAHOR, rojen 28. februarja 1934 v Hudem Logu, sin Alojza Pahorja, rojenega 7. junija 1899 in Jožefe, rojene Marušič, 2. marca 1896. V Avstralijo je prišel leta 1954. Svojci ga pogrešajo že od leta 1960.

- Zvone PLEVČAK z ženo Ljubico, sinom Radom in hčerko Julijano. Zadnja znana naslova sta 2 De Vibnith Parade, Penrith (N.S.W.) in 50 Wilson St., Braidwood (N.S.W.).

- Matevž GOGALA z ženo Doris, sinom Markom in hčerko Doris. Z družino je 20 let živel na naslovu 17 Bridle St., Talbingo (N.S.W.). Že leto dni se ni oglašil sestri Francki Gohler, njena pisma pa prihajajo nazaj.

- Ludvik ROJS, rojen 19. avgusta 1930 na Janževem vrhu. V Avstralijo je prišel leta 1954. Zadnji znani naslov je bil v Melbourneu, 3 Kellerher St., Lalor.

Če kdo ve za koga od zgoraj navedenih, naj to sporoči na veleposlaništvo RS v Canberro ali na uredništvo Misli.

ALJAŽ GOSNAR, odpravnik poslov

PERTH, W.A. - ZORZUT RUDOLF RUDI je bil rojen 12. julija 1922 v Vipolžah v Goriških Brdih kot sin Jožefa in Veronike, rojene Strehar. Komaj je odrasel, že je moral najprej v italijansko vojsko. Bil je tudi na ruski fronti in nazadnje v partizanih. Po vojni, 22. novembra 1947, se je poročil z Marijo Školariš iz domače vasi. Leta 1948 sta odšla v begunstvo v Italijo, leta 1950 v Nemčijo in od tam na ladji Fairsea odplula proti Avstraliji. V

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

Melbourne sta prišla 8. novembra 1950 in od tam naprej v Bonegilo, kjer sta ostala do aprila naslednjega leta. Odločila sta se za Zahodno Avstralijo in najprej nekaj časa živela v Kalgoorlieu, nato na severu v Nullarginu blizu Marble Bara, kjer je Rudi delal v rudniku zlata. Prvič sta prišla v Perth leta 1953. V tistem času sta se Mariji in Rudiju rodila hčerka Elena in sin Edward (Edi), ki je umrl pred štirimi leti. Že leta 1956 so odšli v Gwalio in Leonoro, kjer je Rudi spet delal v rudniku zlata. Od tam so se selili 1959 v Kalgoorlie. Rudi je tam najprej delal v rudniku zlata in kasneje v rudniku niklja. Družina se je leta 1971 za stalno naselila v Perthu. Rudi se je zaposlil kot mesar in ta poklic opravljal do konca. Leta 1992 je težko zbolel in perstal hudo operacijo. Po njej se ni nikdar popolnoma pozdravil. V upanju, da bo šlo na bolje, je jemal zdravila. Bolezen pa je vztrajno napredovala. Tako je aprila letos obležal v bolniški postelji. Iz domače župnije v Osborne Parku so ga redno obiskovali in mu nudili duhovno oskrbo. Tudi p. Tone Gorjup iz Melbournea ga je večkrat obiskal, ko je bil na obisku med nami v Perthu. Hvaležna sem Bogu, da je v petek, 3. maja, zvečer ob devetih prišel k Rudiju naš domač duhovnik iz Osborne Parka in mu podelil sveto maziljenje; čez dve uri je Rudi, lepo spravljen z Bogom, nagnil glavo in zaspal. Za Rudijem žalujejo žena, hčerka, sestra v Perthu, nečakinja s sinčkom, nečak ter brata v Sydneyu in doma v Sloveniji. Pogrebno mašo za pokojnega Rudija smo imeli v cerkvi v Osborne Parku, nato smo ga pospremili na pokopališče Pinnaroo Vally. Pokopan je poleg sina Edwarda. Zanju ni več trpljenja, ne več smrti; veselja raj jima je zdaj odprt. - Žalujoča žena Marija Zorzut.

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

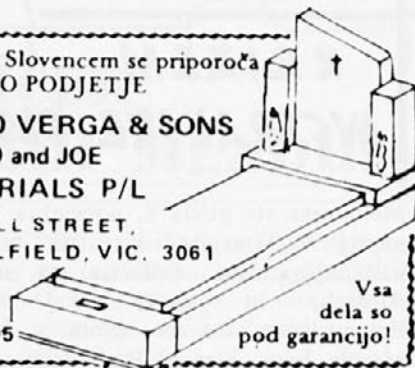
Telephone: 387 8488

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

TOWN HALL HOTEL
THE CERNIAK FAMILY
JOHN & ZORKA

Odprto
od 11 am do 11 pm,
v petek in soboto
do ene ponoči.
Ob nedeljah zaprto.
Domača hrana.
Dobra postrežba
posameznikom
in skupinam!

137 Bank Street
SOUTH MELBOURNE
Tel: (03) 9690 5148

GEELONG, VIC. - Ob nenadni izgubi drage žene in nadvse skrbne mame **Lojzke Jager**, se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste nam stali ob strani v teh žalostnih dneh.

Posebna zahvala pevskeму zboru, pri katerem je Lojzka prepevala okoli dvajset let. Hvala Stanki Peršič, ki je kot naša pevovodkinja poskrbela za petje pri maši in ob odprtem grobu.

Nadalje velik Boglonaj patru Tonetu za molitve in pogrebni obred. Hvala tudi vsem, ki so priskočili na pomoč in pripravili pogostitev po pogrebu. Še enkrat hvala vsem, posebno tistim, ki molite za pokojno Lojzko. - **Mož Vinko ter sinova Vinko in Rajko.**

BAYSWATER, VIC. - Dragi prijatelji! Rada bi se zahvalila vsem, ki ste mi pomagali ob smrti mojega moža **Feliksa Gerdaka**. Brez vaše pomoči bi veliko težje prenašala te težke trenutke ločitve od Feliksa. Tako pa sem zbrala dovolj moči, da sem sprejela, kar se ne da spremeniti. Hvala vam za tolažilne besede, cvetje in vašo prisotnost na pogrebu. - **Angela Gerdek.**

MELBOURNE, VIC. - Letos, 19. julija, smo se zbrali skupaj ob zadnjem počivališču naše drage punčke **Angelique**. Spomnili smo se **Brede** in

Jernejke ter v molitve vključili zahvalo vsem vam dobrim ljudem, ki ste pred letom dni z nami delili bolečino ob izgubi treh mladih življenj.

Družine Leber, Žerjal in Van de Laak.

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a **free consultation** contact **STAN KRNEL** DENTAL TECHNICIAN specialising in dentures and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, za **prvo brezplačno posvetovanje**, z zaupanjem pokličite: **STANKO KRNEL** ZOBNI TEHNIK specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

RYDALMERE, N.S.W. - V kratkem se je kar dvakrat oglasil Ivan Kobal, pisec knjige *MEN WHO BUILT THE SNOWY*, slovenska izdaja pa nosi naslov *MOŽJE S SNOWYJA*. Opozarja na to, da bo treba na zadnji strani, kjer oglašujemo knjige, kakšno stvar spremeniti in kaj dodati. Takole piše:

... Druga izdaja te knjige ni več v prometu, kakor lahko berete v oglasu. Naročil zanjo se je nabralo mnogo, zato sem nekaj časa obljubljal tretjo izdajo v isti obliki. Ko sem pa začel znova pisati in izpopolnjevati vsebino, mi je postalo jasno, da bo nastala nova knjiga. Ta bo obširnejša, strokovno opremljena z zgodovinskimi fotografijami in zgodovinsko bolj zanimiva za Avstralce, še posebej pa za Slovence v Avstraliji.

Slovenska izdaja knjige, *MOŽJE S SNOWYJA*, je še na razpolago. Naročite jo lahko pri Goriški Mohorjevi družbi ali pri avtorju. Od 1500 izvodov jih je ostalo še 150. Če bo dovolj naročil, bomo knjigo ponatisnili in po možnosti znižali ceno.

Novo knjigo, *THE SNOWY - CRADLE OF A NEW AUSTRALIA*, ki je zaenkrat še na disketi, že zdaj lahko naročite pri avtorju; a brez obveznosti, ker še ni tiskana in bo treba nanjo čakati še nekaj mesecev.

Toliko v pojasnilo, da bodo bralci bolje obveščeni. - **Lepo pozdravljam iz pozimi sončnega Sydneya. Ivan Kobal.**

*Ivan Kobal je uredništvu Misli poslal še literarno oceno njegovega dela *Možje s Snowya*, ki je bila objavljena v predlanski januarski številki tržaške Mladike. V njej je več napak, zato je on sam besedilo popravil in dopolnil. Takega nam je tudi poslal za objavo v eni izmed prihodnjih številkk Misli. Če je prenovljena izdaja njegove knjige, ki je zaenkrat še na disketi, že blizu rojstva, bi takrat kazalo objaviti omenjeni zapis.*

CANBERRA, A.C.T. - Oglašja se vam Jože žabar iz Canberre. Sorodniki v Sloveniji so me prosili, če bi lahko zvedel, če še živi in kje je **Goriup Mario**. Nekaj let nazaj je živel na naslovu 28 Maus Pl (ulica mogoče ni točna), Noble Park,

OFFICE:
563 8095

MOBILE:
018 107 305

Melbournskim rojakom
na uslugo za kleparska in instalacijska dela

DANNY'S PLUMBING

17 Charles Street
East Bentleigh, 3165

DANNY STIBILJ
LICENCE NO 33308

*Three return flights a week
Mondays, Thursdays and Saturdays
from Melbourne and Sydney
to Vienna and Ljubljana*

*Trikrat na teden iz Melbournu in Sydneyu na
Dunaj, v Ljubljano in nazaj*

*

LAUDA telefon: 1 800 642438 (brezplačni poklic)

The only airline direct to
the Heart of Europe

Lauda-air

Melbourne. Star je od 55 do 60 let. Doma je iz vasi Lipce v župniji Levpa ali Kal nad Kanalom. Mogoče ste kaj slišali o njem ali ga poznali. Prosim, da bi sporočili, če kdo kaj ve o njem, da bom to lahko sporočil njegovim sorodnikom. Oprostite za nadlego in hvala. - **Jože Žabar.**

Če kdo kaj ve o pogrešanem, naj to sporoči na uredništvo, da bomo informacije posredovali naprej.

Iz QLD smo prejeli tole željo:

Želim srečati odkritega prijatelja, starega od 53 do 59, ki ima rad ples in izlete v naravo. Stara sem nekaj nad petdeset let, lovim ribe in nasploh sem rada v naravi; ne kadim in ne pijem. Rada bi spoznala Slovenca, lahko je tudi kadilec. *Naslov in telefon dobite na uredništvu Misli.*

Admiral Motor Inn

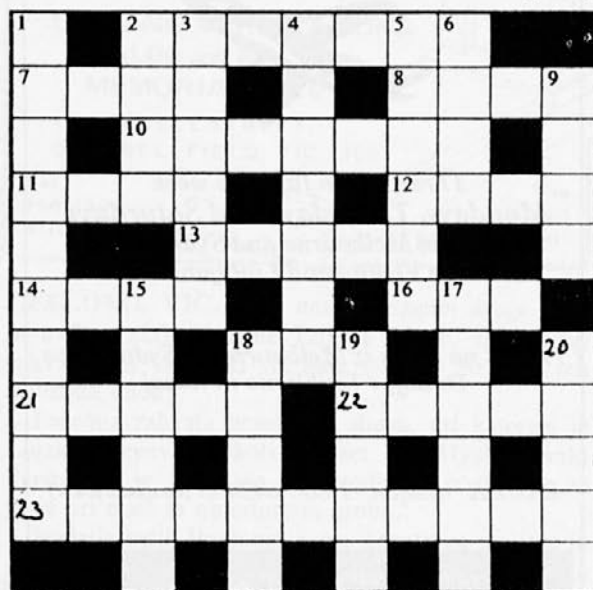
Vaša gostiteljica sta **MURRAY** in **FRANK BERIC**

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji . . .

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.
Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway
(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD.4217
Telefon: (075)398 759

VODORAVNO: 2. slovenski impresionistični slikar (Rihard); 7. ime celovškega škofa; 8. reka na slovenskem Koroškem; 10. drgetanje z zobmi; 11. uradni spis (dvojina); 12. vojaška zveza v Evropi; 13. vrsta kruha; 14. dvorana; 16. zloglasna sovjetska obveščevalna služba; 18. ime voditelja kitajske revolucije; 21. mesto na Madžarskem ob slovenski meji; 22. poljska ptica; 23. ime slovenske države v 7. stoletju.

NAVPIČNO: 1. malodušnež, otožneš; 2. izletniška točka nad Kranjem, lahko tudi moško ime; 3. glavno mesto Turčije; 4. odersko glasbeno delo; 5. knjiga z največ imeni; 6. manjša vojaška enota; 9. rimski bog ljubezni; 15. kraj v Slovenskih goricah; 17. vrsta kamnine; 18. kraj in reka na Dolenjskem; 19. pogosta pasma psa čuvaja; 20. orientalsko tržišče.

Rešitev pošljite na uredništvo Misli do konca meseca.

GOJAKS MEATS & SMALLGOODS

Rojakom
v Sydneyu

se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134
Phone: (02) 747 4028

Rešitev križanke za mesec junij.

Rešitev junijske križanke so poslali: Magdalena Kolenc, Joseph Debevec, Marija Vravnik, Toni Ule, Milan Prešeren, Jože Grilj, Lidija Čušin in Ivanka Študent. Med pravnimi rešitvami je bila izžrebana Magdalena Kolenc.

UVOŽENO IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

+ Referendumski listek: odgovorite z da ali z ne, vladali bomo pa že mi.

+ Izseljenci boste volili na konzularnih predstavništvih, lahko pa pridete tudi domov. Dobili boste brezplačno kavo in piškot.

+ Parlamentarci: Preiskovalne komisije smo ustanovili zato, ker so nadure dobro palačane.

- - -

Debeluh in suhec se učita plavati. Suhec reče debeluhu:

- Le brez skrbi! Špeh zmeraj plava na vrhu!
Debeluh pa: - Trska tudi!

+

- Ne morem razumeti, zakaj ženske porabijo toliko časa za lepotičenje.

- To je vendar jasno, ker so pri moških oči bolj razvite kot pa pamet.

+

Dva pivska bratca se pogovarjata:

- Zakaj imaš pa s sabo kovček?

- Zaradi sosedov; naj mislijo, da prihajam z železniške postaje, ko se proti jutru vračam domov.

+

OSTANI Z NAMI, GOSPOD! – Molitvenik za bolnike z lepimi molitvami v ta namen. Cena osem dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Prva izdaja je pošla, druga je pravkar dospela. Cena: 15 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI – V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER – Anglesko-slovenske pesmi Danijele Hliš. – Cena 10 dol.

THE SNOWY - CRADLE OF A NEW AUSTRALIA, to bo nova knjiga Ivana Kobala. Prednaročila sprejema avtor.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

ŽIVLJENJSKI IZZIVI je naslov knjige inž. Ivana Žigona, ki je izšla pravkar v Ljubljani. Cena je znižana na 15.– dolarjev.

JEZUS DOBRI PASTIR. Baragove molitve je zbral v molitvenik dr.F. Jaklič – Z velikimi črkami za slabe oči. – Cena 10 dolarjev.

MOŽJE S SNOWYJA. Slovenska izdaja knjige, MAN WHO BUILT THE SNOWY, je še na razpolago. Naročite jo lahko pri Goriški Mohorjevi družbi ali pri avtorju Ivanu Kobalu (4 St. Andrews Pl., Rydalmere 2116, NSW). Cena brez poštne je petnajst dolarjev.

HREPENENJA IN SANJE je nova pesniška zbirka, ki nam jo poklana naš adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena dvanajst dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

GROUPS FOR SLOVENIA

Book now for economical groups for Slovenia
departing from Adelaide - Brisbane - Canberra - Hobart - Melbourne
and Sydney:

17/8/96 - 16/9/96 - 12/10/96 - 14/11/96 and 9/12/96

ABC CAR RENTAL SLOVENIA

We are now solo agents in Australia for the above Slovenian
Car Rental Company. Please contact us for very economical rates.

**SELF DRIVE HOLIDAYS
FOR THE INDEPENDENT TRAVELLER**
Special Long Term Car Rental Programme for touring
Slovenia and Europe.

Lic. No:
3 0 2 1 8

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1996

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666